

Въпроси и питання с писмен отговор и отговорите към тях за прилагане към стенографския протокол от 23.10.2009 г.

1. Въпрос от н.п. Лъчезар Тошев към министър Нона Караджова № 954-06-105; Писмен отговор № 954-06-105.

2. Въпрос от н.п. Лъчезар Тошев към министър-председателя на Република България Бойко Борисов № 954-06-106; Писмен отговор № 954-06-106.

3. Въпрос от н.п. Яне Янев към министър Йорданка Фандъкова № 954-06-108; Писмен отговор № 954-06-108.

4. Въпрос от н.п. Лъчезар Тошев към министър Росен Плевнелиев № 954-06-107; Писмен отговор № 954-06-107.

5. Въпрос от н.п. Иван Николаев Иванов и Екатерина Михайлова към министър Мирослав Найденов № 954-06-122; Писмен отговор № 954-06-122.

6. Въпрос от н.п. Стоян Иванов към министър Мирослав Найденов № 954-06-113; Писмен отговор № 954-06-113.

7. Въпрос от н.п. Тодор Великов към заместник министър-председателя и министър на вътрешните работи Цветан Цветанов № 954-06-124; Писмен отговор № 954-06-124.

8. Въпрос от н.п. Яне Янев към министър Маргарита Попова № 954-06-127; Писмен отговор № 954-06-127.

9. Въпрос от н.п. Ваньо Шарков към министър Божидар Нанев № 954-06-102; Писмен отговор № 954-06-102.

Питания

1. Питане от н.п. Мариана Даракчиева към министър Румяна Желева № 954-05-10; Писмен отговор № 954-05-10.

2. Питане от н.п. Любомир Владимиров към министър Трайчо Трайков № 954-05-8; Писмен отговор № 954-05-8.

Г-жа Кочева
29.10.2009

954-06-105
09 10 9

14¹¹
вс

ЧРЕЗ
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ
Г-ЖА ЦЕЦКА ЦАЧЕВА

ДО
МИНИСТЪРА НА ОКОЛНАТА СРЕДА И
ВОДИТЕ
Г-ЖА НОНА КАРАДЖОВА

ВЪПРОС

от
Лъчезар Тошев,
Народен представител от
ПГ на СК

На основание чл. 90, ал.1 от Конституцията на Република България във връзка с чл. 82 от ПОДНС внасям въпрос и искане на писмен отговор

ОТНОСНО: позицията на Министерството на околната среда и водите по съдържанието на проекта за нов световен договор за борба с промените в климата и конференцията в Копенхаген през декември 2009г. по този въпрос, във връзка с Препоръка 1883/2009 на Парламентарната Асамблея на Съвета на Европа.

УВАЖАЕМА Г-ЖО МИНИСТЪР,

На 29 септември 2009г. Парламентарната Асамблея на Съвета на Европа прие Резолюция 1682/2009 за **Предизвикателствата, които постави промяната на климата** и Препоръка 1883/2009 до Комитета на Министрите, с която тази резолюция се предоставя на вниманието на правителствата на страните-членки.

В Резолюция 1682/2009, т. 23.9 включва моето предложение за разширяване на кръга от дейности за абсорбиране на въглеродни диоксид, не само чрез мерките за залесяване, но и с мерки срещу опустиняването, мерки срещу деградацията на почвите и ерозията, поощряване на производството на миди и други морски организми, чиито черупки се

състоят от калциев карбонат съдържащ около 10% чист въглерод, борба с петролните замърсявания на океана и др., които да се включат в схемите за търговия с емисии.

Тези новопредложени мерки представляват печеливши дейности, които ако бъдат поощрени с подходящи законодателни промени, могат да мобилизират значителни частни инвестиции за тяхното реализиране.

Това би облекчило целта за 20% намаляване на емисиите на парникови газове (дори 30 % намаление, предложено от Европейската Комисия, при условие, че останалите големи емитери приемат същата цел), за което само за страните от Европейския Съюз ще са необходими 172 милиарда евро годишно. Тъй като такива средства не са налични, а и вземайки предвид, че обезлесяването и разрушаването на екосистемите води до 18-20% увеличаване на количеството на парниковите газове в атмосферата, такива мерки трябва да се приемат като равностойни по важност на мерките за намаляване на емисиите.

Ето защо, като имам предвид, че българското правителство трябва да отговори на Препоръка 1883/2009 на ПАСЕ, в Комитета на министрите, и предстоящото изработване на позиция на България за световната среща в Копенхаген пред декември тази година, моля за Вашия писмен отговор на въпроса :

Каква е позицията на Министерството на околната среда и водите по съдържанието на проекта за нов световен договор за борба с промените в климата и конференцията в Копенхаген през декември 2009г. по този въпрос, във връзка с препоръка 1883/2009 на ПАСЕ ?

С уважение :

Лъчезар Тошев

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

МИНИСТЕРСТВО НА ОКОЛНАТА СРЕДА И ВОДИТЕ

Изх. №: 02-00-105

София, 12.10.2009 г.

954-06-105

16 10 9

11 53

Рис

ЧРЕЗ
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ
Г-ЖА ЦЕЦКА ЦАЧЕВА

ДО
Г-Н ЛЪЧЕЗАР ТОШЕВ
НАРОДЕН ПРЕДСТАВИТЕЛ
ОТ ПГ НА СК

Относно: позицията на МОСВ по съдържанието на проекта за нов световен договор за борба с промените в климата и конференцията в Копенхаген през декември 2009 г.

УВАЖАЕМИ Г-Н ТОШЕВ,

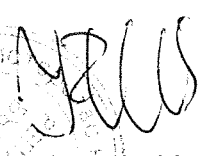
Позицията на България относно бъдещо глобално споразумение за борба с изменение на климата се изгражда в синхрон с разработването на единна позиция на ЕС за предстоящите международни преговори в Копенхаген през декември 2009 г. Следва да отбележим, че все още съществуват ключови въпроси, по които не е постигнато съгласие в рамките на Общността. Дискусиите протичат изключително динамично и МОСВ изготвя указания за всяко заседание на работните групи и Корепер. До края на месец октомври 2009 г. са планирани две работни срещи на 22-23 октомври и на 28 октомври.

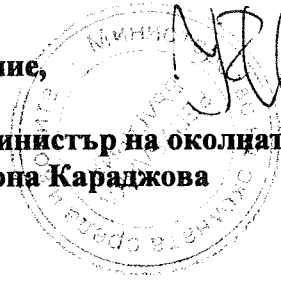
България активно участва в дебатите за единна позиция на ЕС, като многократно е изтъквала специфичните условия на българската икономика и действителност. Страната ни намира подкрепа в лицето на други страни-членки, които са в подобно положение относно основните ключови моменти в преговорите.

Екипът на Министерство на околната среда и водите съзнава важността от постигане на ново глобално споразумение по изменение на климата и ограничаване повишаването на средната глобална температура до 2 градуса целзий спрямо прединдустриалните нива. В допълнение, и подобно на Парламентарната асамблея на Съвета на Европа, ние също вярваме, че изменението на климата представлява не само заплаха, но и възможност за устойчиво развитие на световната икономика.

Приложено представяме на Вашето внимание по-подробна информация относно позицията на България във връзка с изграждане на едиина позиция на ЕС за Копенхаген 2009. Материалът е одобрен от Съветът по европейски въпроси в средата на месец септември 2009 г.

С уважение,

Министър на околната среда и водите
Нона Караджова

**ПОЗИЦИЯ ОТНОСНО БЪДЕЩ ГЛОБАЛЕН РЕЖИМ ПО ИЗМЕНЕНИЕ НА
КЛИМАТА.
РАЗРАБОТВАНЕ НА ЕДИННА ПОЗИЦИЯ НА ЕС ПО МЕЖДУНАРОДНИТЕ
ПРЕГОВОРИ ЗА ПОСТИГАНЕ НА ГЛОБАЛНО СПОРАЗУМЕНИЕ В ОБЛАСТТА
НА ИЗМЕНЕНИЕТО НА КЛИМАТА – КОПЕНХАГЕН – ДЕКЕМВРИ 2009 Г.**

Обща информация:

Отчитайки хода на преговорите досега, **ключовите въпроси, по които ЕС следва да формира единна позиция за международните преговори** по новото глобално споразумение за климата, са както следва:

1. Задължения / цели (сравнимост, адекватен принос, преминаване от 20% към 30% цел на ниво ЕС) / траектория за редуциране на емисиите на парникови газове;
2. Финансови аспекти, включително разпределение на финансовата тежест;
3. Управление на финансовите механизми;
4. Правната форма на бъдещото Споразумение (нов Протокол към РКОНИК; изменение и допълнение на Протокола от Киото, или комбинация от двата подхода);
5. Реформиране на механизма „Чисто развитие” и секторни кредити;
6. Възможност за банкиране и търговия с излишъка от предписани емисионни единици (**ключов въпрос също и за България**);
7. Стимулиране на трансфера на технологии;
8. Международни бункерни горива (авиационен и морски транспорт);
9. Правила за отчитане на земеползването, промяна в земеползването и горското стопанство (ЗПЗГС);
10. Намаляване на емисиите от обезлесяване и разрушаване на горите в развиващите се страни.

Държавите-членки отдават различно значение и тежест на отделните въпроси – за някои от първостепенна важност са правилата за отчитане на ЗПЗГС, за други – международните бункерни горива, но **ключови остават тези относно поемането на конкретни ангажименти за смекчаване измененията на климата (намаляване на емисиите) и за финансирането на дейности по климата в международен аспект.**

За България, освен тези два въпроса от първостепенна важност е и възможността за банкиране и търговия с излишъка от предписани емисионни единици (ПЕЕ).

1. ЗАДЪЛЖЕНИЯ / ЦЕЛИ

За информация:

Съобщението на ЕК от 2005г. „Спечелване на битката срещу глобалното изменение на климата“ очерта предстоящите предизвикателства при борбата с климатичните промени. Европейският съвет и Парламентът потвърдиха целта **да се ограничи увеличението на средната световна температура с максимум 2° C**, сравнена с нивата преди началото на

индустриализацията. По този въпрос съществува международен консенсус, потвърден от срещата на Г-8 в Акуила (8-10 юли т.г.), както и от Форума на големите икономики (също през юли т.г.).

В Съобщение на ЕК от януари 2009г. „*Към широкообхватно споразумение в Копенхаген във връзка с изменението на климата*“ са формулирани конкретни предложения за приемането на достатъчно амбициозно споразумение относно измененията на климата за периода след 2012г., с оглед постигането на глобалната цел за ограничаване увеличението на средната световна температура до 2° С.

За да може да се ограничи повишението на глобалната средна температура до не повече от 2° С над равнищата от прединдустриалния период, **развитите страни като цяло следва да намалят до 2020 г. своите емисии от порядъка на 25 - 40% (средно 30%) спрямо съответните равнища от 1990 г.** ЕС даде пример в това отношение, като пое ангажимент за намаление на своите емисии до 2020 г. с 20% спрямо стойностите от 1990 г., независимо дали ще бъде сключено международно споразумение или не. Това е най-амбициозният ангажимент, поет от която и да е страна или група от държави в света за периода след 2012 г.

ЕС желае да отиде още по-далеч, като се ангажира с цел намаление на емисиите с 30%, в контекста на достатъчно амбициозно и широкообхватно международно споразумение, в което да бъдат предвидени подобни редукиции от страна на други развити страни, както и съответни дейности в развиващите се страни.

В дългосрочен аспект научно-техническите анализи (на Междуправителствения панел по измененията на климата – IPCC) показват, че за постигане на глобалната цел е необходимо **развитите страни като цяло до 2050г. да редуцират емисиите си от порядъка на 80-95% спрямо нивата им от 1990г.**

Съгласно заявеното досега от другите развити страни, като цяло се очертава евентуално поемане на краткосрочен (до 2020г.) ангажимент от порядъка на 15% намаляване на емисиите CO₂ екв. спрямо нивата им от 1990г.

Развиващите се страни като цяло следва да ограничат нарастването на своите емисии с 15 до 30% в сравнение със стойностите, които биха се получили при продължение на обичайната практика.

ДИСКУСИОННИ ВЪПРОСИ:

1.1. Кога и при какви условия ЕС да поеме ангажимент за преминаване към по-амбициозна цел (от 20 към 30% намаляване на емисиите си спрямо нивата им от 1990г.)?

От самото начало на преговорите по новото международно споразумение за климата ЕС поддържа позиция, че преминаването от негова страна към по-амбициозна цел *не е безусловно*, а е обвързано с поемането на *адекватни и съизмерими* ангажименти от останалите развити страни. Предвид научно-техническите анализи на IPCC, **за «адекватни» и «съизмерими» се считат ангажиментите, обвързващи развитите страни като група с намаляване до 2020г. от порядъка на 25-40% спрямо нивата им от 1990г. (т.е. минимум 25%).**

Предвид заявеното (формално или неформално) от другите преговарящи партньори досега, **подобен резултат до Копенхаген едва ли може да се очаква.**

⇒ **Позиции на държавите-членки по този въпрос (изразени в Корепер на 04.09.2009г.):**

Почти всички делегации (в т.ч **България**) считат, че на този етап е рано ЕС „автоматично“ да преминава към цел от 30% редуциране на емисиите парникови газове до 2020 г. и поддържат позицията, че Общността не трябва да поема обвързващ ангажимент, ако другите държави не поемат *адекватни и съизмерими* задължения.

На заседанието на Корепер Франция, **България**, Люксембург и Чехия подчертаха, че развитите страни като цяло следва да намалят емисиите си с 25-40% (съгласно анализите в Доклада на IPCC). Тези страни-членки и Комисията изразиха позиция, че за да се постигне ефективно международно споразумение е важно **страните от групата БРИК (Бразилия, Русия, Индия и Китай) да поемат конкретни количествено измерими ангажименти.** Финландия предложи да се дефинират задължителни цели за конкретни сектори.

По отношение на развиващите се страни като цяло, всички държави-членки споделят становището, че те трябва да поемат съответни ангажименти за намаляване на емисиите им, като **най-развитите сред тях трябва да поемат конкретни количествени цели** (от порядъка на 15-30% до 2020г. в сравнение със стойностите, които биха се получили при продължение на обичайната практика), **а най-слабо развитите страни и малките острови** следва да разработят стратегии за нисковъглеродно развитие.

⇒ **Позиция на България по въпрос 1.1:**

- ЕС може да премине към преговори за 30% намаляване на емисиите му само **при условие, че останалите развити страни поемат съизмерими ангажименти**, водещи до ангажиране с обща краткосрочна (до 2020г.) цел от минимум 25% редукция спрямо нивата от 1990г. и
- От страна на развиващите се страни също се поемат конкретни ангажименти, като **най-развитите сред тях поемат конкретни количествени цели** (от порядъка на 15-30% до 2020г. в сравнение със стойностите, които биха се получили при продължение на обичайната практика), **а най-слабо развитите страни и малките острови** разработят стратегии за нисковъглеродно развитие.

1.2. Приемливо ли е и при какви условия ЕС да обмисли евентуално поемане на средносрочен (до 2030г.) ангажимент за намаляване на емисиите си спрямо нивата им от 1990г.?

Този въпрос възникна в хода на подготовката на позицията на ЕС за Копенхаген, когато стана ясно (към юли т.г.), че досега заявените (формално и неформално) ангажименти на останалите партньори от развитите страни (възлизащи на общо 15%) са далеч под необходимите (25-40%).

⇒ **Позиции на държавите-членки по този въпрос (изразени в Корепер на 04.09.2009г.):**

На заседанието на Корепер Дания, Литва, Германия, Люксембург, Гърция, Финландия, **България**, Малта, Кипър, Холандия и Комисията подчертаха, че могат да приемат средносрочна цел, но преговорите не следва да се фокусират върху цел за 2030г., а върху

постигането на споразумение за намаляване на емисиите в по-краткосрочен аспект (до 2020г.)

Словакия, Чехия, Белгия, **България**, Испания, Ирландия, Унгария, Латвия, Португалия, Словения, Румъния, Естония, Кипър, Малта и Франция подчертаха, че могат да проявят гъвкавост за дефинирането на средносрочна цел, ако това ще спомогне за постигането на споразумение, но **подобна цел следва да се основава на подробни научни оценки и анализи и ще зависи от постигнатите договорености за периода до 2020 г.**

Според Великобритания е прекалено рано да се дефинира средносрочна цел и решението за това трябва да е научно обосновано.

⇒ **Позиция на България по въпрос 1.2:**

- На този етап ЕС не следва да се концентрира върху цел за 2030г., а върху **постигането на споразумение за намаляване на емисиите в по-краткосрочен аспект (до 2020г.);**
- България може да прояви гъвкавост относно дефинирането на средносрочна цел, ако това ще спомогне за постигането на споразумение, но **подобна цел следва да се основава на подробни научни оценки и анализи и да бъде обвързана с постигнатите договорености за периода до 2020г.**

1.3. Приемливо ли е и при какви условия ЕС да се ангажира с дългосрочна (до 2050г.) цел за намаляване на емисиите си спрямо нивата им от 1990г.?

Подобно на предходния, този въпрос също възникна в хода на подготовката на позицията на ЕС за Копенхаген.

⇒ **Позиции на държавите-членки по този въпрос (изразени в Корепер на 04.09.2009г.):**

Само **Великобритания, Дания и Холандия** подкрепят дефинирането на дългосрочна цел за намаляване на емисиите (от порядъка на 80-95% до 2050г.). **Всички останали делегации смятат, че е прекалено рано за подобна стъпка.**

⇒ **Позиция на България по въпрос 1.3:**

- България е сред държавите-членки, които считат, че **е прекалено рано за подобна стъпка;**
- Следва да се изчака поредния доклад на IPCC преди да се дефинират каквито и да е дългосрочни цели.

1.4. Достатъчни ли са критериите за определяне на индивидуалните ангажименти, които следва да се поемат от отделните страни по Споразумението?

Приложими критерии за оценка на съпоставимостта на усилията са:

- показател, отчитащ икономическото състояние на страната (БВП на глава от населението),

- емисии на парникови газове на единица от БВП, отчитайки потенциала за намаляване на емисиите на парникови газове в съответната страна;
- тенденция в емисиите на парникови газове между 1990 и 2005 г.:– признаване на националните ранни действия за намаляване на емисиите на парникови газове;
- прираст на населението през периода от 1990 до 2005 г.: като се взема предвид връзката между брой на населението и общите емисии на парникови газове.

Тези критерии са формулирани и **подкрепени (в Заключения на Съвета) от всички държави-членки.**

⇒ **Позиции на държавите-членки по този въпрос (изразени в Корепер на 04.09.2009г.):**

Болшинството държави-членки считат, че четирите критерия за сравнимост на действията по намаляване на емисиите, дефинирани в мартенските Заключения на Съвета от 2007 г., са напълно достатъчни и не виждат необходимост да се допълват или да бъдат разработени нови такива, което би забавило процеса на преговори. Основната задача на този етап е да се осигури прилагането на тези критерии и те да бъдат измерими.

Финландия, Испания, Унгария, Белгия, Гърция, Ирландия и Великобритания могат да проявят гъвкавост по отношение прецизирането на съществуващите критерии и разработването на допълнителни такива, като напр. траектории за редуциране на емисиите след 2020г. или технологичното подпомагане.

⇒ **Позиция на България по въпрос 1.4:**

- България, подобно на болшинството държави-членки, поддържа позицията, че **четирите критерия са достатъчни и не следва да се разширяват,** защото това би усложнило и без това нелеките преговори по въпроса.

* * *

2. ФИНАНСИРАНЕ НА ДЕЙНОСТИТЕ ПО ИЗМЕНЕНИЯТА НА КЛИМАТА

За информация:

Съгласно Съобщението на ЕК от 2005г. „Спечелване на битката срещу глобалното изменение на климата“ ще бъде необходимо значително увеличение на финансовите ресурси, предназначени за подпомагане на необходимите дейности в развиващите се страни: тези средства следва да дойдат както от местни източници и от световния пазар на намаления на емисии на парникови газове, така също и от приноси от страна на развитите страни. Голяма част от тези инвестиции ще предизвикат както незабавни, така и дългосрочни ползи във връзка с изменението на климата, ще благоприятстват икономическото възстановяване и, при всички положения, ще са по-малки по обем в сравнение със загубите, които биха настъпили при липса на своевременни подходящи действия.

В хода на преговорите за бъдещо споразумение по климата **това е един от основните въпроси**, който се обвързва с поемането на конкретни ангажименти за редуциране на емисиите от страна на развиващите се страни (на принципа на «пръчката» и «моркова», т.е. няма ангажименти = няма финансиране).

Европейският съвет е потвърдил, че в случай на широкообхватно международно споразумение по климата, **ЕС е готов да даде своя справедлив принос към международната помощ**, включително чрез публична помощ и офсетни кредити на базата на „гъвките механизми“ по Протокола от Киото.

Съществува **общ консенсус в ЕС**, че предоставянето на финансова помощ за развиващите се страни следва да се базира на определена условност, свързана с постигнатия напредък в тези държави в борбата с климатичните промени. Във връзка с това, най-важно условие за ефективното използване на предоставената помощ следва да бъде **разработването и прилагането на национални стратегии за намаляване на вредните емисии**. Тези стратегии трябва да разграничат собствени дейности, които ще предприеме страната и такива, които се нуждаят от допълнително международно финансиране. Те, също така, трябва да поставят конкретни цели за дългосрочно ограничаване на емисиите, включително и чрез въвеждане на търговия с емисии на секторно ниво. Във връзка с горното, следва да се изгради справедлива и ефективна система на международно ниво, чрез която ще се верифицират и оценяват така предложените стратегии.

На този етап са определени **два основни критерия**, на базата на които да се дефинира индивидуалният принос на страните във финансовата архитектура на бъдещото международно споразумение по климата:

- възможност за плащане, т.е. за поемане на разходите (базиран на БВП/глава от населението) ; и
- отговорност за емисиите и потенциал за намаляването им (измерено като процентен дял на емисиите в глобалното им ниво и съобразено с редукиционния потенциал на страните/секторите).

Тези критерии са формулирани и подкрепени (в **Заключения на Съвета**) от всички държави-членки.

В публикуваното на 10 септември 2009г. **Съобщение на ЕК относно финансовите аспекти на бъдещото международно споразумение по климата:**

- се прави оценка на необходимото финансиране на дейностите по адаптация към и за смекчаване на климатичните изменения;
- определят се различните източници на финансиране и начини за организирането и управлението им;
- предлага се концепция за „справедлив” принос на ЕС към международната помощ.

Необходимо финансиране:

Съгласно оценките на ЕК, при достатъчно амбициозно глобално споразумение по климата, *развиващите се* страни ще се нуждаят от приблизително 100 млрд. евро на година към 2020г. – за действия по *смекчаване* последствията от климатичните изменения (намаляване на емисиите) и за *адаптация* към измененията на климата.

Три са основните източници за осигуряване на тези финансови нужди: националното публично и частно финансиране в развиващите се страни може да покрие от порядъка на 20-40% от нуждите; развитието на международния въглероден пазар – около 40%; като международното публично финансиране се очаква да покрие останалите 20-40%.

(1) Национално финансиране: до 38 млрд. евро от необходимите 100 може да се подсигурят по линия на националното публично и частно финансиране на действията по климата в развиващите се страни.

(2) Разширяване на въглеродния пазар: ЕК прогнозира, че при добре организиран и разширен въглероден пазар до 2020г. може да се генерира финансов поток за развиващите се страни от порядъка на 38 млрд. евро на година. Подобен сценарий предполага, обаче, *развитите* страни да поемат колективен ангажимент за 30% намаляване на емисиите им спрямо нивата от 1990г., а *най-развитите от развиващите се* страни да приемат въвеждането на *секторен кредитен механизъм* вместо досегашния, базиран на отделни проекти, Механизъм за чисто развитие (project-based Clean Development Mechanism).

(3) Международно публично финансиране: колкото по-амбициозно е решението за развитие на международния въглероден пазар, толкова по-малко средства, генерирани по линията на международното *публично* финансиране, ще са необходими. В тази връзка следва да се отбележи, че въвеждането на глобална схема за търговия с квоти на емисии от международния авиационен и морски транспорт, или такси върху емисиите на тези сектори, би допринесло за генерирането на значителен ресурс за международно финансиране.

Според оценките на ЕК, необходимите средства от *международно публично* финансиране за мерки по климата в *развиващите се* страни възлизат от порядъка на 9-13 млрд. евро на година през 2013г., като сумата ще нараства до 22-50 млрд. евро на година към 2020г.

ЕС поддържа позицията, че **приносът за покриване на финансовите нужди** трябва да идва не само от *развитите*, но и от *икономически по-напредналите от развиващите се* страни – въз основата на обща скала, съобразно двата основни критерия: (1) възможност за плащане и (2) отговорност за емисиите.

При прилагане на тези 2 критерия, в зависимост от тежестта на всеки един от тях в общата формула, **приносът на ЕС към цялостното международно публично финансиране** се оценява от порядъка на 10% – до 30%. Това предполага финансиране от страна на ЕС от 900 млн. – до 9 млрд. евро към 2013г. и от 2 до 15 млрд. евро на година към 2020г.

(4) Необходимост от първоначално финансиране ('Fast start' funding): При постигане на всеобхватно международно споразумение по климата се очертава необходимост от *международно публично финансиране* за ранни действия по адаптация към и смекчаване на последствията от климатичните изменения и укрепване на капацитета в развиващите се страни – от порядъка на 5-7 млрд. евро за периода 2010-2012г.

При прилагане на двата критерия, в зависимост от тежестта на всеки един от тях в общата формула, **приносът на ЕС към необходимото първоначално финансиране** се оценява от порядъка на 500 млн. – до 2.1 млрд. евро на година.

ЕК предлага да се обмисли осигуряването на част от необходимото публично финансиране от бюджета на Общността. Трудността на решението за такава опция се обуславя от две причини: (1) подобен подход не може да осигури изцяло необходимото първоначално финансиране, т.к. настоящата Финансова перспектива на Общността покрива периода от 2007 до 2013г. и трудно може да се преразгледа в широк мащаб; (2) бъдещата Финансова перспектива (2013-2020г.) подлежи на преговори (и постигане на консенсус) между 27-те държави-членки, при което трябва да се прецени дали необходимото публично финансиране на дейности по климата може да се предвиди допълнително в бюджета, или ще трябва да се „компенсира“ чрез намаляване на други финансови средства (по структурните и кохезионния фондове например).

От предложенията за източници на международно публично финансиране, представени за разглеждане в хода на преговорите досега, най-голямо внимание е отделено на следните две:

- дялов подход (предложен от Мексико), при който държавите се съгласяват ежегодно да правят вноски съгласно формула, която се договаря въз основа на критерии като БВП и нивата на емисиите; и
- продажба чрез търг (предложение на Норвегия), при което малък процент от националните емисионни квоти – т.нар. предписани емисионни единици (ПЕЕ) – следва да се запази и продаде на търг, за да се съберат средства за действия по смекчаване на последиците (или адаптация) в развиващите се страни.

Мексиканското предложение е предназначено да функционира със световен фонд, но може да действа и като рамка за различни многостранни и двустранни фондове, които подлежат на измерване, отчитане и проверка (ИОП). То осигурява известна предвидимост, доколкото приносът от всяка държава ще бъде определен и известен при постигането на споразумение. Това би позволило дългосрочно планиране на инвестициите и ефективно отпускане на средствата. До момента, обаче, липсва механизъм за осигуряване на спазването, свързан с това предложение.

Норвежкото предложение предполага запазването на права за емисии от държавите и продажбата им на пазара на въглеродни емисии, като по този начин косвено се основава на публичните ресурси. Косвеното прехвърляне чрез запазване на предписани емисионни единици може да се разглежда като предимство по отношение обособяването на приноса, в

сравнение с разпределянето на средства директно чрез националните бюджетни процедури. Критериите се съсредоточават около нивата на емисиите. Способността за плащане се отчита косвено, макар и в широки граници, като вниманието се насочва към държавите с конкретни национални цели за емисиите. Норвежкото предложение не осигурява участие на широка основа, тъй като е предназначено за държави със задължителни конкретни национални цели за емисиите. Освен това, получените приходи от продажбата на права за емисии вероятно ще показват колебания и поради това ще бъдат нестабилни.

Двете предложения може да се съчетаят под някаква форма, а може да се разгледат и други алтернативи (но такива на този етап от преговорите не са предложени).

ДИСКУСИОННИ ВЪПРОСИ:

2.1. Достатъчни ли са критериите и как следва да се прилагат те при определяне на индивидуалните (финансови) ангажименти, които да се поемат от отделните страни по Споразумението?

Въпросът все още не е обсъждан в детайли, предвид скорошната публикация на Съобщението на ЕК относно финансовите аспекти на бъдещото международно (едва преди 3 дни- на 10 септември).

Основно тук се явява решението, което ще се вземе по отношение на **тежестта на двата критерия при определяне на индивидуалните финансови ангажименти**. Съобщението на ЕК не е достатъчно ясно по този въпрос.

От гледна точка на държавите-членки на ЕС е важно още да се реши дали за «вътрешното» разпределение на тежестта (ангажиментите) между 27-те ще се използват **същите критерии, със същата тежест**, като в контекста на международните преговори (според Съобщението се допуска подходът да бъде различен по отношение на тежестта на двата критерия).

⇒ Позиция на България по въпрос 2.1:

- България поддържа позицията си, че **двата критерия са достатъчни и не следва да се разширяват**, защото това би усложнило и без това нелеките преговори по въпроса.
- **От първостепенна важност на този етап се явяват:**
 - (1) решението, което ще се вземе по отношение на **тежестта на двата критерия при определяне на индивидуалните ангажименти** (*считаме, че Съобщението на ЕК не е достатъчно ясно по този въпрос*);
 - (2) решението, което ще се вземе по отношение на това дали за «вътрешното» разпределение на тежестта (ангажиментите) между 27-те ще се използват **същите критерии, със същата тежест**.

Това са въпросите, върху които според нас следва да се концентрират дискусиите ни за формиране на обща позиция на ЕС на този етап. За България естествено по-добрия вариант е този – по-голяма тежест да се отдаде на критерия БВП, при който вноската на страната ни ще бъде значително по-ниска.

2.2. Какви механизми бихте подкрепили за определяне приноса на отделните страни в общата сума на международното финансиране?

На този етап няма консенсус в ЕС по този въпрос. Постигането му зависи от решенията по други аспекти на бъдещото споразумение по климата, като напр. дали ще има «банкиране» (прехвърляне) за следващия период на търговия (2013-2020г.) на излишъка от предписани емисионни единици (т.е. на «спестените» емисии) и най-вече как ще се използват тези излишъци след банкирането им (ако такова решение бъде взето).

⇒ Позиция на България по въпрос 2.2:

- България е склонна да подкрепи комбинация от норвежкото и мексиканското предложения или друг алтернативен вариант. Това ще ни позволи, от една страна да се възползваме от възможностите за банкиране на предписани емисионни единици от минал период (ако се приеме такова решение), а от друга страна, ще даде възможност за включване в Споразумението и на държави, които към момента нямат определени цели за редуциране на вредните емисии.

2.3. На какви принципи смятате, че трябва да се основава приносът на отделните държави в международното финансиране?

Този въпрос е свързан с първия (относно прилагането на двата критерия, евентуално с различна тежест).

Най-изгодна за страната ни опция е приносът на отделните държави да се основава на вноските в бюджета на ООН, при която България ще има едва 0.02% принос в общия размер на глобалното финансиране. Прилагането на принципа „отговорност за емисиите”, измерено чрез дела в сумата на глобалните вредни емисии, би повишило разходите на страната ни около десет пъти спрямо най-изгодната опция. Компромисен вариант би било поддържането на позиция, според която финансовата тежест следва да се определи според дела на националния БВП в глобалния БВП.

Възможна е и четвърта опция, при която финансовата тежест се определя от комбиниран индикатор, основаващ се на принципите „възможност за плащане” и „отговорност за вредните емисии” (следва да се отбележи, че това е най-вероятният сценарий, по който ще се постигне консенсус в ЕС).

В този случай с по-голямо тегло в общия индикатор следва да бъде показателят **възможност за плащане**, а отговорността за вредните емисии трябва да се базира на индикатора „действителен дял в общите емисии на ЕС” (актуализиран според последните налични данни). Този индикатор следва да има значително по-малък принос (тежест) при определяне на ангажиментите за финансиране.

Горните цифри и изчисления се базират на дял на страната ни в общите/глобални/световни емисии и БВП. По-вероятен е сценарият, при който ЕС като Общност със своя дял на БВП и емисии участва в международното разпределение на финансовата тежест и след това се направи вътрешно разпределение (internal burden sharing)

В долната таблица е представен дела на ЕС при различните комбинации между двата критерия:

			GHG 75%	GHG 50%	GHG 25%	GHG 10%
	GHG Emissions	GDP	GDP 25%	GDP 50%	GDP 75%	GDP 90%
EU-27	11.07%	32.55%	16.4%	21.8%	27.2%	30.4%
USA	14.46%	25.29%	17.2%	19.9%	22.6%	24.2%
Japan	2.97%	8.74%	4.4%	5.9%	7.3%	8.2%
Canada	1.75%	2.49%	1.9%	2.1%	2.3%	2.4%
Australia	1.22%	1.81%	1.4%	1.5%	1.7%	1.7%
China	15.80%	6.87%	13.6%	11.3%	9.1%	7.8%
Mexico	1.60%	1.93%	1.7%	1.8%	1.9%	1.9%
Brazil	5.26%	2.87%	4.7%	4.1%	3.5%	3.1%
Russia	4.44%	2.86%	4.0%	3.7%	3.3%	3.0%
India	3.99%	2.17%	3.5%	3.1%	2.6%	2.3%
South Korea	1.21%	1.65%	1.3%	1.4%	1.5%	1.6%
Indonesia	6.96%	0.92%	5.4%	3.9%	2.4%	1.5%
South Africa	0.94%	0.49%	0.8%	0.7%	0.6%	0.5%
Saudi Arabia	0.82%	0.83%	0.8%	0.8%	0.8%	0.8%
Turkey	0.91%	1.41%	1.0%	1.2%	1.3%	1.4%
Argentina	0.82%	0.58%	0.8%	0.7%	0.6%	0.6%
Total G-20	74.22%	93.47%				
Total LDCs	< 0.7%	<0.5%				

България поддържа досега принципната позиция, че ЕС трябва да има специална политика спрямо определена група страни членки, които са едновременно с най-ниските нива на БВП в Общността и със силно емисионно интензивни икономики (сред които е България). ЕС трябва да намали значително тежестта за тях за финансиране на *развиващите се страни*, за да могат тези държави-членки да се концентрират към намаляване на емисиите в своите икономики.

⇒ Позиция на България по въпрос 2.3:

⇒

- На този етап България се придържа към опцията, при която **принципът на разпределяне на финансовата тежест се основава на възможността за плащане, измерена чрез вноската за бюджета на ООН.**
- В случай, че се избере опцията, при която финансовата тежест се определя от комбиниран индикатор на базата на принципите „възможност за плащане” и „отговорност за вредните емисии”, считаме, че:
 - (1) **С по-голямо тегло в общия индикатор следва да бъде показателят възможност за плащане**, а отговорността за вредните емисии трябва да се базира на индикатора „действителен дял в общите емисии на ЕС” (актуализиран според последните

налични данни). Този индикатор трябва да бъде също така динамично актуализиран;

- (2) Индикаторът „действителен дял от емисиите” следва да има значително по-малка тежест при определяне на ангажиментите за финансиране.

България настоява да се създаде вътрешен механизъм в ЕС за компенсация на страните членки, които са губещи от прилагането на принципа “отговорност за емисиите”, между които е и нашата страна. В допълнение считаме, че трябва да се постигне споразумение между страните членки на ЕС преди заключителните преговори в Копенхаген относно основните принципи, на които ще се базира вътрешния механизъм за преразпределение на тежестта за финансиране и компенсационните механизми, които ще се използват за страните, които са негативно повлияни.

По наше мнение Комюникето на ЕК е твърде неясно относно очакваното въздействие върху различните страни членки от прилагането на принципа „отговорност за емисиите” като глобален ключ за определяне на приноса на всяка страна. Ние считаме, че е необходим по-задълбочен анализ на този въпрос, като се разгледат различните съществуващи опции за прилагането на този принцип

- а. отчитането на приноса на база на последните налични данни за емисиите;
- б. кумулативни емисии за периода 1990 – 2007 г.;
- в. емисии на база на 1990г.

* * *

3. ПРЕДПИСАНИ ЕМИСИОННИ ЕДИНИЦИ

За информация:

Член 3, ал. 13 на Протокола от Киото предвижда възможност за „банкиране” (прехвърляне) на излишъка от предписани емисионни единици (т.е. спестените емисионни квоти за общи агрегирани емисии парникови газове на страните) през първия период на прилагане на Протокола (2008 – 2012г.) в последващите периоди на задължения в контекста на глобално международно споразумение.

Излишъкът от предписани емисионни единици може да бъде използван като източник на финансиране на дейности за смекчаване на изменението на климата – съществуват международно признати схеми за „позеленяване” на тези единици като „Схемата за зелени инвестиции”. В тази връзка следва да се създаде търсене на предписани емисионни единици от първия период на задължения посредством признаването им като легитимни единици за изпълнение на задълженията на страните.

За страната ни е от съществена важност запазването на екологичната цялост на режима по изменение на климата и банкирането се явява като опция за признаване на усилията в първия период на задължения.

В международен контекст въпросът с излишъка на предписани емисионни единици е с важно стратегическо значение, поради интереса на ключови преговарящи страни като **Русия и Украйна** (които се очаква да имат значителни излишъци от ПЕЕ към 2012г.).

Освен от България, тази позиция се поддържа още от редица „нови” страни-членки на ЕС като **Румъния, Полша, Унгария, Словакия и Балтийските републики**.

Трудността на преговорите по този въпрос произтича от факта, че **„старите” 15 държави-членки не подкрепят опцията за „банкиране” на ПЕЕ**, с аргумента, че предоставянето на подобна възможност ще позволи на редица партньори (като Русия, Украйна и Беларус) **да не поемат никакви ангажменти за по-нататъшно намаляване на емисиите си**. Това би довело до явление, което на жаргон се нарича „*пренос на горещ въздух*” (hot air transfer), т.е. поне в краткосрочен аспект - преустановяване на по-нататъшните усилия за редуциране на общите агрегирани емисии на някои страни, „аргументирано” с т.нар. „минали постижения”.

Освен това, при тази опция съществува възможността за „заливане” на въглеродния пазар с излишъци от ПЕЕ, което **би намалило търсенето и, съответно, цената на емисионните квоти**.

В хода на преговорите и в духа на компромиса, обаче, се очерта обща приемливост на опцията за „банкирането” на ПЕЕ за следващия период на търговия (2013-2020г.). **Остава открит въпросът, обаче, как и за какво ще се използват прехвърлените ПЕЕ.**

Дискусионни въпроси:

- 3.1. В случай, че се вземе решение за прехвърляне на ПЕЕ, как виждате тяхното използване в периода след 2012г.?**

Излишъкът от предписани емисионни единици може да бъде използван като източник на финансиране на дейности за смекчаване на изменението на климата – съществуват международно признати схеми за „позеленяване” на тези единици като „Схемата за зелени инвестиции”.

Следва да се създаде търсене на предписани емисионни единици от първия период на задължения посредством признаването им като легитимни единици за изпълнение на задълженията на страните.

С оглед запазване на екологичната цялост на режима по изменение на климата, признаването им следва да се предвиди при условие, че са „позеленени”, т.е. използването им е в рамките на схеми за зелени инвестиции.

⇒ **Позиция на България по въпрос 3.1:**

- България поддържа позицията си, че **трябва да се запази възможността, заложена в член 13(3) на Протокола от Киото** за банкиране на излишъците от ПЕЕ.
- Излишъкът от ПЕЕ може да бъде използван като източник на финансиране на дейности за смекчаване на изменението на климата – съществуват международно признати схеми за „позеленяване” на тези единици като „Схемата за зелени инвестиции”. В тази връзка следва да се създаде, обаче, търсене на ПЕЕ от първия период на задължения **посредством признаването им като легитимни единици за изпълнение на задълженията на страните.**
- С оглед запазване на екологичната цялост на режима по изменение на климата, признаването им следва да се предвиди **при условие, че са „позеленени”, т.е. използването им е в рамките на схеми за зелени инвестиции.**

* * *

ДРУГИ ДИСКУСИОННИ ВЪПРОСИ

4. МЕЖДУНАРОДНИ БУНКЕРНИ ГОРИВА:

Друг основен въпрос, който се обсъжда в контекста на бъдещото международно споразумение за климата, е свързан с бункерните горива и възможността за **дефиниране на глобални цели за намаляване на емисиите от авиационния и морския транспорт**.

Въпросът е важен и от гледна точка на това, че при налагане на цели са двата сектора и евентуално въвеждане на икономически механизми като търговия с емисионни квоти и/или такси за емисии, се очаква генерирането на значителен финансов ресурс за покриване на нуждите от международно публично финансиране.

Дискусионни въпроси:

4.1. Как може да се формулира диференциран подход при определяне на глобалните цели за намаляване на емисиите от *международната авиация* и от *морския транспорт*?

⇒ Позиции на държавите-членки по този въпрос (изразени в Корепер на 04.09.2009г.):

Държавите-членки са обединени около становището, че при определяне на целта за редуциране, следва да се отчитат както прогнозният растеж на емисиите от двата сектора, така и потенциалът за редуциране на емисиите на всеки от тях.

Всички делегации поддържат единна позиция още по въпроса, че и за двата сектора трябва да се търси възможността за прилагането на пазарни инструменти (търговия с емисионни квоти и/или такси за емисии).

По редица аспекти на въпроса, обаче, все още не е постигната единна позиция на държавите-членки:

Гърция, Австрия, Дания, Чехия, Франция, Финландия, Холандия, **България** и Германия настояват за двата сектора да се прилага *диференциран* подход.

Малта настоява за *обща цел* и не е съгласна с прилагането на диференциран подход.

Гърция, Франция и Дания поддържат позицията, че предприемането на действия за секторите следва да е в рамките на Международната организация за морски транспорт (ИМО) и на Международната организация за гражданска авиация (ИКАО).

Белгия настоява целите да се дефинират *в контекста на международното споразумение по климата*.

Малта и Кипър могат да приемат включването на двата сектора в международното споразумение, но настояват *прилагането* на конкретните цели и задължения за *морския транспорт* да бъдат дефинирани в рамките на ИМО.

Австрия, Дания, Великобритания, Холандия и Германия подкрепят идеята за включване на двата сектора в международното споразумение, но настояват да се предвидят мерки за недопускане на „изтичане на въглерод“ (*carbon leakage*).

4.2. При формиране позицията на ЕС относно глобалните цели за редуциране до 2020г. на емисиите съответно от авиационния и от морския транспорт, **1990г. или 2005г. трябва да се избере за базова?**

Почти половината държави-членки (Гърция, Австрия, Италия, Чехия, Франция, Румъния, Великобритания, Португалия, Испания, Финландия, Белгия и Дания) считат, че за базова година следва да се приеме 2005г., тъй като за този период има статистически значими данни (докато за 1990г. няма достатъчно надеждни такива). На заседанието на Корепер Франция обърна внимание, че ако се вземе за базова година 1990 г., ще се окаже, че вместо да намаляват, двата сектора ще трябва да увеличават емисиите си.

Ирландия, Кипър и Малта настояват за морския транспорт да се вземе 2007г. или период 2005-2007 г.

Холандия и Полша предлагат за морския транспорт за базова година да се вземе 1990г., а за авиацията – 2005г.

Председателството предлага (за Корепер на 18.09) ЕС да се обедини около следната позиция:

„Глобалните цели за намаляване на емисиите парникови газове от бункерните горива в международната авиация и морския транспорт до 2020г. се определят на -10% за авиационния сектор и -20% за морския сектор, спрямо съответните им нива от 2005г.”

4.3. Какви редукиционни цели (в %) следва да се приемат за международния авиационен и за морския транспорт?

На този етап **само няколко държави-членки имат формулирани позиции по този въпрос** (Дания, Ирландия, Испания, Белгия и Холандия).

Дания счита, че за авиацията редукиционната цел следва да е 20-30%, а Ирландия настоява за същата цел за морския транспорт.

Испания и Белгия считат, че морският транспорт следва да редуцира емисиите си с 5%.

Холандия предлага редукиционната цел за авиацията да е 10-20%, а за морския транспорт – 30%.

Гърция, Франция и Австрия смятат, че **на този етап е прекалено рано да се определят конкретни количествени цели** за двата сектора.

Италия настоява конкретните количествени цели за двата сектора да се определят **на базата на оценка на въздействието**, включваща прогнози за разходите от евентуално включване на секторите в международно споразумение по климата.

Позиция на България:

България счита че предвид особеностите на морския транспорт цел от 10 % би била по-справедлива. Въпреки това, ако мнозинството от държавите - членки се обединят около цел от 20 %, ние ще подкрепим тази цифра в името на единната позиция.

ЧРЕЗ
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ
Г-ЖА ЦЕЦКА ЦАЧЕВА

ДО
МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛЯ
Г-Н БОЙКО БОРИСОВ

ВЪПРОС

от
Лъчезар Тошев,
Народен представител от
ПГ на СК

На основание чл. 90, ал.1 от Конституцията на Република България
във връзка с чл. 82 от ПОДНС внасям въпрос

ОТНОСНО: прекратеното изплащане на обезщетения на репресирани
по Закона за политическа и гражданска реабилитация на репресирани
лица

УВАЖАЕМИ Г-Н МИНИСТЪР ПРЕДСЕДАТЕЛЮ,

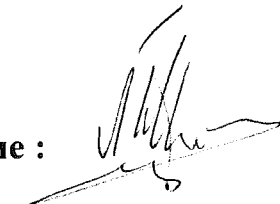
Получих много сигнали от репресирани, които имат право да получат обезщетение по Закона за политическа и гражданска реабилитация на репресирани лица. От няколко месеца изплащането на обезщетенията им е спряно.

Обяснението, което много от тях са получили, е че поради закриване на Министерството на държавната администрация и неуредено прехвърляне на неговите функции, изплащането на тези обезщетения от Министерството на финансите временно е прекратено.

Тъй като разпределението на функциите между министерствата е от компетентността на Министър-председателя, моля да ми отговорите писмено на въпроса :

Какви мерки ще предприеме Вашето правителство и Вие лично, за да се преодолее възникналия проблем с изплащането на обезщетенията на репресираните по Закона за политическа и гражданска реабилитация на репресирани лица.

С уважение :

Лъчезар Тошев

**РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
КАБИНЕТ НА
МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛЯ**

№ СТ. 01-128
16.10 2009 г.

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
В. №	954-06-106
Дата	19.10.2009 г.

10.34
M.

ЧРЕЗ

**ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НАРОДНОТО
СЪБРАНИЕ**
г-жа ЦЕЦКА ЦАЧЕВА

ДО
г-н ЛЪЧЕЗАР ТОШЕВ -
НАРОДЕН ПРЕДСТАВИТЕЛ В
40-ото НАРОДНО СЪБРАНИЕ

На Ваш № 954-06-106/12.10.2009 г.

В чл. 85 от ПМС № 27/2009 г. за изпълнението на държавния бюджет на Република България за 2009 г. е определен начинът за изплащане на обезщетенията по Закона за политическа и гражданска реабилитация на репресирани лица. По отчетни данни към 31 август т.г. на закритото Министерство на държавната администрация и административната реформа (МДААР) са изплатени 3.7 млн.лв. за тази цел.

С Постановление № 194 от 2009 г. на Министерския съвет е създадена ликвидационна комисия за уреждане на взаимоотношенията във връзка със закриването на МДААР и разпределение на остатъка от бюджетни средства, одобрени за

закритото министерство между няколко министерства и администрацията на Министерския съвет.

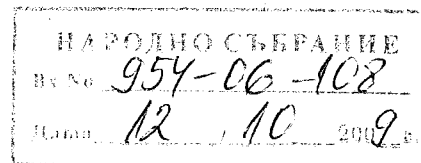
За решаване на проблема Министерството на финансите на 14.10.2009 г. предостави целево допълнителен лимит за плащания на Министерския съвет в размер на 400 хил.лв.

Министерството на финансите, съобразно възможностите на държавния бюджет ще осигури необходимите средства до края на бюджетната година за изплащане на дължимите обезщетения към правоимащите лица по Закона за политическа и гражданска реабилитация на репресирани лица.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)

Чрез
Председателя
на Народното събрание
г-жа Цецка Цачева

15.48
✓

До
Министъра
на образованието, младежта и науката
на Република България
г-жа Йорданка Фандъкова

В Ъ П Р О С

от Яне Янев, председател на ПГ „Ред, законност и справедливост“

На основание чл. 90, ал.1 от Конституцията на Република България и чл. 82 от ПОДНС внасям въпрос

ОТНОСНО: Политиката на МОМН при подбора и назначаването на директори на средни училища и контрола върху спазването на законовите изисквания при тази дейност

Уважаема госпожо Министър,

Повод за настоящия ми въпрос е фрапантен случай в Професионалната гимназия по селско стопанство в град Попово. Уведомен бях за него от учителите в гимназията, които са сигнализирали писмено министър-председателя, Вас като министър, медиите и други институции, но нямат отговор. Положили са подписите си близо тридесет души – практически целият учителски колектив на училището, което е индикатор за общо мнение по въпроса.

Учителите изказват остро си недоволство и категорично възразяват срещу назначаването на Стамен Колев Петров за и. д. директор на гимназията от началото на тази учебна година. Визират се два кръга проблеми:

Първо. Както назначаването на Петров, така и първите му действия като директор са в нарушение на действащото законодателство. Той няма стаж като учител, което противоречи на чл. 37 ал. 2 от Закона за народната просвета, а само известна практика като възпитател в друго училище, което също е било в противоречие на ЗНП, чл. 39 ал. 1, тъй като не е имал педагогическа правоспособност. Такава той е придобил едва през 2009 г. според показаната от него диплома. При утвърден бюджет за годината той назначава няколко нови лица, в т.ч. помощник-директори, което е в нарушение на чл. 147 ал. 1 т. 5 от ППЗНП. Те фактически са започнали работа и оперират с финансови документи преди да е изтекъл срокът на обявените за техните места конкурси. Има и други нарушения, които подробно са изложени в адресираната до Вас искане-декларация.

Второ. Учителите свидетелстват за действия на Петров, които показват груба некомпетентност, разрушават морала в училището и са напълно несъвместими с основни принципи на педагогиката и организацията на работа в образованието. Според техните

думи Петров парадиря със статута си на бивш военен и го изтъква като предимство, държи се арогантно с учителите, преследва ги и разрушава авторитета им, вмесва се в пряката им работа в час, прекратява своеволно учебни занятия, изразходва нецелесъобразно бюджета и т.н. Достига се до демонстративните му изявления, че кабинетът му винаги е отворен за учениците, а учителите трябва да си записват час, и до абсурдното му обещание да определи помещение, където учениците да пушат. У преподавателите се е създало впечатление, че новият директор ги следи с видеокамерите в сградата, което, дори и да подлежи на доказване като факт, е ясен индикатор за цялостната атмосфера в педагогическия колектив.

Очевидно, уважаема госпожо Министър, е необходима много внимателна проверка на ситуацията в Професионалната гимназия по селско стопанство в Попово. Дори само част от изнесеното да е истина, то показва, че управлението в гимназията е поверено на човек, който замества квалификацията и педагогическата отговорност с мераци за власт и евтин популизъм. Неизбежни са подозренията, че той се ползва с нечие покровителство на местно или по-високо равнище. В допълнение колективът възприема особено неприятно липсата на реакция от отговорните инстанции.

Случаят сам по себе си е достатъчно неприятен, но той поражда и по-общия въпрос как е възможно изобщо да бъде допуснат. Както добре знаете, конфликтите между директорите и педагогическия персонал в училищата не са изключение. Те допълнително и напълно излишно увеличават огромните проблеми, които има днес образованието. За ръководители на училищата следва да се назначават лица, които изпълняват в пълна мяра и надхвърлят обичайните изисквания към учителя, за да могат да защитават и утвърждават авторитета на тази високоблагородна и задължаваща професия. Създадени ли са необходимите законови и управленски гаранции това да е ненарушимо правило? Бих искал да ми отговорите на този въпрос както генерално, така и върху примера на посочения случай.

Във връзка с горното, уважаема госпожо Министър, отправям следните въпроси:

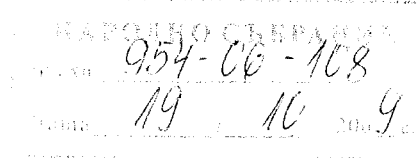
- Каква е политиката на МОМН при подбора и назначаването на директори на средни училища?
- Как се осъществява контролът върху спазването на законовите изисквания при тази дейност?
- Известен ли Ви е случаят с и.д. директора на ПГСС гр. Попово и какво е становището Ви по него?
- По какъв начин са приложени принципите за подбор на директори във въпросния случай?
- Ако изнесените факти отговарят на истината, кой е виновен това да бъде допуснато, кой ще понесе отговорността и ще продължава ли Стамен Петров да изпълнява длъжността директор?
- Защо няма реакция на изложението-декларация на колектива на ПГСС?

Моля да ми отговорите писмено.

09. 10. 2009 г.

С уважение:

Яне Янев

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Министър на образованието, младежта и науката

№ 0101 - 185

19.10 2009 г.

ЧРЕЗ

Г-ЖА ЦЕЦКА ЦАЧЕВА

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА

41-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

ДО

Г-Н ЯНЕ ЯНЕВ

НАРОДЕН ПРЕДСТАВИТЕЛ В

41-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

На Ваш № 954-06-108/12.10.2009 г.

ОТГОВОР НА ВЪПРОС

Относно: *Политиката на МОМН при подбора и назначаването на директори на средни училища и контрола върху спазването на законовите изисквания при тази дейност*

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ЯНЕВ,

Във връзка с поставения от Вас въпрос Ви информирам:

Основно правило и принцип при подбора и назначаването на директори на държавни и общински училища е спазването на действащата нормативната уредба.

подаването на документите за конкурса, освен ако уволнението не е отменено като незаконно по надлежния ред.

4. Да притежават диплома за завършена образователно-квалификационна степен на висшето образование „бакалавър” или „магистър”.

5. Да имат придобита професионална квалификация „учител” или педагогическа правоспособност.

6. Да притежават специалност от дипломата за висше образование, позволяваща им да изпълняват нормата за задължителна преподавателска работа като директор.

7. Да имат не по-малко от 3 години учителски трудов стаж по смисъла на чл. 19, ал. 1 и ал. 2 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж.

Контролът върху спазването на законовите изисквания при назначаване на директор на държавно училище се извършва от дирекция „Човешки ресурси” на МОМН.

От документите, представени от г-н Стамен Петров, става ясно, че същият има професионален опит като организатор по учебно-производствената дейност, като организатор по производствения план, като учител и възпитател в ПГСС – град Велики Преслав, общо 3 г. 6 м. и 29 дни.

Притежава образователно-квалификационна степен „магистър” и професионална квалификация „инженер по изчислителна техника”, придобити в Национален военен университет „Васил Левски” – град Велико Търново.

Със свидетелство за професионална квалификация с рег. № 9112/21.05.2009 г., издадено от Икономически университет – Варна, му е присъдена нова професионална квалификация „учител”.

В съответствие с чл. 10, ал. 1 от Наредба № 3 от 18.02.2008 г. за нормите за преподавателска работа и реда за определяне на числеността на персонала в системата на народната просвета за настоящата учебна година г-н Петров е формирал задължителна норма преподавателска работа (ЗНПР) - 72 часа по учебния предмет „Здравословни и безопасни условия на труд” – задължителна професионална подготовка. В чл. 12 от същата наредба е регламентирано правото на директора на училището да определя числеността на персонала в училището в рамките на средствата по делегирания бюджет.

Във връзка със създаденото напрежение в училището РИО – Търговище е извършил проверка на 26.09.2009 г., за резултатите от която е информирал министъра на образованието, младежта и науката с доклад, постъпил в МОМН с вх. № 0525-89/29.09.2009 г. Поради продължаващото напрежение началникът на РИО – Търговище е посетил училището още два пъти, като за случващото се е информирал с доклади с изх. №№1258/02.10.2009 г и 1265/05.10.2009 г. министъра на образованието, младежта и науката.

При посещенията в училището е констатиран отказ на учениците да провеждат учебен процес поради несъгласие с кадровата политика на г-Петров.

Със заповед Е възложена проверка от МОМН на контролната дейност на РИО – Търговище по повод създаденото напрежение, реализирана в ПГСС – Попово, както и на цялостната дейност на инспектората.

С вх. № 0525-94/08.10.2009 г. в МОМН е постъпила молба от господин Стамен Петров, временно изпълняващ длъжността „директор” на ПГСС – град Попово, за прекратяване на трудовите му правоотношения .

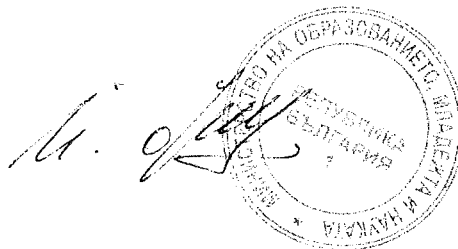
Стартирана е и процедура по обявяване на конкурс за заемане на длъжността „директор” в ПГСС – град Попово.

Бих искала да използвам случая, за да Ви уверя, че новият екип на МОМН се отнася с изключително голямо внимание към всички постъпили жалби и сигнали за нарушения, свързани със сферата на образованието. В резултат на това вече бяха извършени проверки на регионалните инспекторати в гр. Пазарджик, гр. Велико Търново, а в момента специалисти проверяват дейността на РИО-Благоевград. Предвиждат се инспекции и във всички останали териториални администрации към министъра на образованието, младежта и науката с цел пълна съгласуваност при изпълнение на програмата на правителството за европейско развитие на България.

С уважение,

ЙОРДАНКА ФАНДЪКОВА

*Министър на образованието,
младежта и науката*

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Въпрос №	954-06-107
Дата	12 / 10 / 2009г.

**ЧРЕЗ
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ
Г-ЖА ЦЕЦКА ЦАЧЕВА**

15.12
MV.

**ДО
МИНИСТЪРА НА РЕГИОНАЛНОТО
РАЗВИТИЕ И БЛАГОУСТРОЙСТВО
Г-Н РОСЕН ПЛЕВНЕЛИЕВ**

ВЪПРОС

от
Лъчезар Тошев,
Народен представител от
ПГ на СК

На основание чл. 90, ал.1 от Конституцията на Република България
във връзка с чл. 82 от ПОДНС внасям въпрос с искане на писмен отговор

**ОТНОСНО: определяне на норми за разходи при ремонт на пътища,
улици и други обекти**

УВАЖАЕМИ Г-Н МИНИСТРЕ,

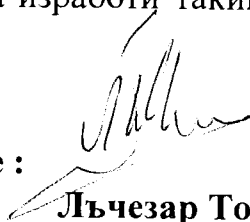
По информация от печата (26 юни 2009г.) за ремонта на новооткрит
участък на ул. Опълченска в София е била заплатена сумата 370.33 лв. на
квадратен метър. За ремонт на улица в Ямбол по същото време и за същата
площ е заплатена сумата 20 лв.

По този повод, моля за Вашия писмен отговор на въпроса :

Определило ли е МРРБ единни норми за разходите при ремонт на пътища,
улици и други обекти, контролират ли се направените разходи и от кого?

Ако това не е направено, има ли намерение Министерството на
Регионалното развитие и благоустройството да изработи такива норми за
разходи и механизми за контролиране ?

С уважение :

Лъчезар Тошев

954-06-107
19 10 9

1638
Vee

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЪР НА РЕГИОНАЛНОТО РАЗВИТИЕ И БЛАГОУСТРОЙСТВОТО

№ 02-02-42 / 19.10.09

**ЧРЕЗ
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ
Г-ЖА ЦЕЦКА ЦАЧЕВА**

**ДО
Г-Н ЛЪЧЕЗАР ТОШЕВ
НАРОДЕН ПРЕДСТАВИТЕЛ
ОТ ПГ на СК**

На Ваш № 954-06-107/13.10.2009 г.

ОТГОВОР НА ВЪПРОС

ОТ Г-Н ЛЪЧЕЗАР ТОШЕВ, НАРОДЕН ПРЕДСТАВИТЕЛ

ОТНОСНО: Определяне на норми за разходи при ремонт на пътища, улици и други обекти

УВАЖАЕМИ Г-Н НАРОДЕН ПРЕДСТАВИТЕЛ,

Във връзка с поставения въпрос, Ви уведомявам за следното:

С влизане в сила на Постановление № 8 от 1991 г. на Министерския съвет за либерализиране на цените и социална защита на населението /обн. ДВ бр. 9 от 1991 г./, отпадна прилагането на Уедрените сметни норми на Комитета по цените. Към настоящия момент определянето на разходите при ремонт на пътища, улици и други обекти, съгласно действащите механизми на съвременната икономика, се извършва свободно от възложителите и изпълнителите на строителните и ремонтни дейности. Размерът на разходите, които се правят при ремонтни дейности на пътища, улици и други обекти, се определят по договаряне между участниците в процеса на

строителството по смисъла на чл. 160 от Закона за устройство на територията. С инвестиционния проект за конкретния строеж се определят видовете строителни и монтажни работи /СМР/, необходимите строителни продукти и техните характеристики. В случаите на извършване на ремонтни дейности, заплащани с бюджетни средства, се провеждат процедури на възлагане в съответствие с разпоредбите на Закона за обществените поръчки, съответно Наредбата за възлагане на малки обществени поръчки, при спазване на принципите за свободна и лоялна конкуренция и състезателното начало. В хода на посочените процедури, възложителите разполагат с възможността да изберат, в съответствие с финансовия ресурс, с който разполагат, най-изгодната между постъпилите оферти.

Министерството на регионалното развитие и благоустройството не регулира и не наблюдава разходните норми, включително цените на СМР и на строителните продукти. Министерството на регионалното развитие и благоустройството осъществява държавната политика по определянето на съществените изисквания към строежите при тяхното проектиране, изпълнение и поддържане в продължение на икономически обоснован срок по отношение на носимоспособност, безопасност при пожар, хигиена, опазване живота и здравето на хората, безопасна експлоатация, защита от шум и енергийна ефективност, както и изискванията към влаганите в строежите строителни продукти. Съгласно чл. 169а от Закона за устройство на територията, в строежите се влагат само строителни продукти, които осигуряват изпълнението на съществените изисквания към тях и отговарят на техническите спецификации, определени със Закона за техническите изисквания към продуктите.

**МИНИСТЪР НА РЕГИОНАЛНОТО
РАЗВИТИЕ И БЛАГОУСТРОЙСТВОТО**

.....
РОСЕН ПЛЕВНЕЛИЕВ

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

МИНИСТЪР НА РЕГИОНАЛНОТО РАЗВИТИЕ И БЛАГОУСТРОЙСТВОТО

954-06-107
19 10 9

16³⁸
Дец

№ 02-02-42 / 19.10.09

**ЧРЕЗ
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ
Г-ЖА ЦЕЦКА ЦАЧЕВА**

**ДО
Г-Н ЛЪЧЕЗАР ТОШЕВ
НАРОДЕН ПРЕДСТАВИТЕЛ
ОТ ПГ на СК**

На Ваш № 954-06-107/13.10.2009 г.

ОТГОВОР НА ВЪПРОС

ОТ Г-Н ЛЪЧЕЗАР ТОШЕВ, НАРОДЕН ПРЕДСТАВИТЕЛ

**ОТНОСНО: Определяне на норми за разходи при ремонт на пътища,
улици и други обекти**

УВАЖАЕМИ Г-Н НАРОДЕН ПРЕДСТАВИТЕЛ,

Във връзка с поставения въпрос, Ви уведомявам за следното:

С влизане в сила на Постановление № 8 от 1991 г. на Министерския съвет за либерализиране на цените и социална защита на населението /обн. ДВ бр. 9 от 1991 г./, отпадна прилагането на Уедрените сметни норми на Комитета по цените. Към настоящия момент определянето на разходите при ремонт на пътища, улици и други обекти, съгласно действащите механизми на съвременната икономика, се извършва свободно от възложителите и изпълнителите на строителните и ремонтни дейности. Размерът на разходите, които се правят при ремонтни дейности на пътища, улици и други обекти, се определят по договаряне между участниците в процеса на

строителството по смисъла на чл. 160 от Закона за устройство на територията. С инвестиционния проект за конкретния строеж се определят видовете строителни и монтажни работи /СМР/, необходимите строителни продукти и техните характеристики. В случаите на извършване на ремонтни дейности, заплащани с бюджетни средства, се провеждат процедури на възлагане в съответствие с разпоредбите на Закона за обществените поръчки, съответно Наредбата за възлагане на малки обществени поръчки, при спазване на принципите за свободна и лоялна конкуренция и състезателното начало. В хода на посочените процедури, възложителите разполагат с възможността да изберат, в съответствие с финансовия ресурс, с който разполагат, най-изгодната между постъпилите оферти.

Министерството на регионалното развитие и благоустройството не регулира и не наблюдава разходните норми, включително цените на СМР и на строителните продукти. Министерството на регионалното развитие и благоустройството осъществява държавната политика по определянето на съществените изисквания към строежите при тяхното проектиране, изпълнение и поддържане в продължение на икономически обоснован срок по отношение на носимоспособност, безопасност при пожар, хигиена, опазване живота и здравето на хората, безопасна експлоатация, защита от шум и енергийна ефективност, както и изискванията към влаганите в строежите строителни продукти. Съгласно чл. 169а от Закона за устройство на територията, в строежите се влагат само строителни продукти, които осигуряват изпълнението на съществените изисквания към тях и отговарят на техническите спецификации, определени със Закона за техническите изисквания към продуктите.

**МИНИСТЪР НА РЕГИОНАЛНОТО
РАЗВИТИЕ И БЛАГОУСТРОЙСТВОТО**

.....
РОСЕН ПЛЕВНЕЛИЕВ

954-06-122
17 10 9

ЧРЕЗ
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

1555
Сену

ДО
МИНИСТЪР НА ЗЕМЕДЕЛИЕТО
И ХРАНИТЕ
Г-Н МИРОСЛАВ НАЙДЕНОВ

ВЪПРОС

От Екатерина Михайлова и Иван Николаев Иванов
Народни представители от ПГ на СК

Съгласно чл. 90, ал. 1 от Конституцията на Република България и на основание чл. 82, от ПОДНС, внасяме следния въпрос

ОТНОСНО: Издадени от Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури документи с невярно съдържание.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН МИНИСТЪР,

Получихме оплакване от г-н Стоян Ангелов Дончев от гр.Балчик, бл.19, вх. А, ап.3 по повод на издаден от ИАРА документ с невярно съдържание.

Г-н Стоян Дончев е собственик на моторен катер, за който има издадено съответно разрешително за плаване № 13-0250-07. Данните на моторния кораб са надлежно вписани и в разрешителното за стопански риболов в Черно море и река Дунав № 08102215/17.04.2007г., издадено от ИАРА.

Две години по-късно на г-н Дончев е издадено и удостоверение за право за извършване на стопански риболов в Черно море и река Дунав № 08102215/001/22.04.2009г., в което обаче данните на моторния катер са силно променени: мощността от 82 kW е намалена на 13.24 kW, бруто тонажа от 9 на 7,43 и екипажа от 1 на 0. В същото време е видно, че се касае за същия моторен катер Болгар Турбо с двигател № 542107. Г-н Дончев е депозирал жалба № 9400-798/3.08.2009г. пред регионалното звено по рибарство и аквакултури – Добрич, по повод на подмяната на данните на катера, но до момента, вече два месеца, не е получил никакъв отговор.

По повод на описания случай отправяме към Вас следния въпрос:

По какви причини ИАРА е издал удостоверение за право на извършване на стопански риболов с очевидно невярно съдържание? Ще потърсите ли отговорност от длъжностните лица, издали този документ? Защо повече от два месеца г-н Дончев не е получил отговор на жалбата си?

Молим за **писмен** отговор.

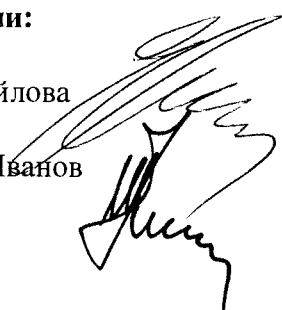
Прилагаме копия на съответните документи.

София, 14.10.2009 г.

Народни представители:

Екатерина Михайлова

Иван Николаев Иванов

1. Настоящият документ удостоверява правото на кораба да плава под знамето на Република България, както и правото на собственост.

2. "Позволителното за плаване" губи своята валидност при промяна на собствеността и при конструктивни изменения, които правят вписаните данни недействителни, и подлежи на незабавно връщане на Морска администрация, където е издаден.

3. Годността на кораба да плава се удостоверява с:
- "Свидетелство за годност" или
- "Контролен талон за ежегоден преглед на кораб" – само за кораби до 40БТ и малки кораби неизвършващи стопанска дейност

4. "Позволително за плаване", "Свидетелство за годност" или "Контролен талон за ежегоден преглед на кораб" трябва да се намират на борда на кораба при плаване и представят за проверка от компетентните контролни органи.

5. При загубване или унищожаване на "Позволително за плаване", собственикът е длъжен незабавно да уведоми писмено Морска администрация.

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ТРАНСПОРТА
МОРСКА АДМИНИСТРАЦИЯ

ПОЗВОЛИТЕЛНО
ЗА
ПЛАВАНЕ

№ 13-0250-07

Вид и име на кораба

Моторен катер

1. Пристанище на регистрация: Балчик

Том I стр. 41 № 5040

2. Позивни / MMSI

3. Собственост на:

3.1. Стоян Ангелов Дончев
(име, презиме, фамилия)

ЕГН/БУЛСТАТ* 5002211001

3.2.
(име, презиме, фамилия)

ЕГН/БУЛСТАТ*

3.3.
(име, презиме, фамилия)

ЕГН/БУЛСТАТ*

*/- попълва се когато собственика е фирма

4. Технически данни:

Дължина: $L_{\max}$ 10,26м; $L_{\text{вп}}$ 10,26м

Широчина: 2,64м; Вис. на борда: 1,57м

Надводен борд: 0,93м; Газене: 0,64м

БТ: 9,00 НТ: 9,00

Материал на корпуса: стъклопласт

Година и място на постройка: ДФ "Пасат" Мичурин

Двигател: "Болгар Турбо" Тип: Стационарен

Брой: 1 №: 542107 произведен: Русия

Мощност: 110 к.с. 82 kW

Гориво: (вид) дизел (запас) 100л

5. Минимален екипаж:

Палубен: 1 Машинен: 1

Издадено в гр. Варна на 09.03.2007 год.

Директор ДМА - Варна:

Печат

№ 13-2-5040

(к.д.п. Ал. Църванов)

2. Използвани риболовни уреди: /наименование на уреда, брой, размери: дължина, широчина, размер на окото, номера на плумби/

МИНИСТЕРСТВО НА ЗЕМЕДЕЛИЕТО И ХРАНИТЕ/МЗХ
ИЗПЪЛНИТЕЛНА АГЕНЦИЯ ПО РИБАРСТВО И АКВАКУЛТУРИ/ИАРА

УДОСТОВЕРЕНИЕ ЗА ПРАВО ЗА ИЗВЪРШВАНЕ НА
СТОПАНСКИ РИБОЛОВ В ЧЕРНО МОРЕ И РЕКА ДУНАВ

№ 08102215-001 / 22.04.2009 год.

НА: Стоян Ангелов Дончев
(трите имена на физическото лице или пълно наименование на юридическото лице)

снимка Адрес: гр.Балчик, жк"Балик" бл.19, вх.А, ап.3, ет.2
(постоянен адрес на физ. лице или седалище и адрес на управление на юридическото лице)

БУЛСТАТ: 5002211001

Лични данни на капитана или друго физическо лице, извършващи риболова от името
и за сметка на титуляра: Стоян Ангелов Дончев

/Личен подпис/ _____
(трите имена и адрес)

Л.к. № 123467110, издадена на 14.02.2005 г. от МВр-Добрич; ЕГН: 5002211001

Свидетелство за правоспособност № 080561 / 31.05.2005 г. от ИАРА София
(Диплома, в случаите по чл.14, ал.3 от ЗРА)

Номер на риболовен дневник: от стр. 47651 до стр. 47700 от стр. _____ до стр. _____

ЗА ПРИДОБИВАНЕ НА ПРАВО ЗА ИЗВЪРШВАНЕ СТОПАНСКИ УЛОВ НА РИБА И ДРУГИ ВОДНИ ОРГАНИЗМИ:
1. На основание на разрешително за стопански риболов: 08102215/17.04.2007
2. За периода: от 22.04.2009 до 31.12.2009

3 С риболовен кораб:

CFR BGR001325040	Собственик на кораба /адрес/ или основанието за ползване <u>Стоян Ангелов Дончев</u>	Пристанище на регистрация <u>Балчик</u>
Външна маркировка на кораба <u>БЧ5040</u>		Том <u>1</u> Стр. <u>41</u>
Име на плавателния съд <u>БЧ5040</u>		№ <u>5040</u>
Знаме <u>БГ</u>	Двигател № <u>542107</u>	Бруто тонаж (GT): <u>7,43</u>
Размери: дълж. <u>10.26</u> шир. <u>2.64</u>	Марка <u>Болгар Турбо</u>	Основен риболовен уред <u>GNS - Хрилни мрежи (закотвени)</u>
дълб. <u>1.57</u> газене <u>0.64</u>	Мощност(kW) <u>13,24</u> гориво <u>дизел</u>	Допълнителен риболовен уред <u>GNS - Хрилни мрежи (закотвени)</u>
Товароподемност/капацитет: Човековместимост (общо): <u>1</u>	Повиквателен сигнал: Навигационно оборудване	Район на плаване: <u>5 мили</u>
Екипаж: <u>0</u>		Позволително за плаване №: <u>13-0250-07</u> изд. на <u>09.03.2007</u> от <u>ДМА Варна</u>

МИНИСТЕРСТВО НА ЗЕМЕДЕЛИЕТО И ХРАНИТЕ

954-06-122

21 10 9

✓ ЧРЕЗ

Г-ЖА ЦЕЦКА ЦАЧЕВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА НАРОДНОТО
СЪБРАНИЕ

1554

ДО

Г-ЖА ЕКАТЕРИНА МИХАЙЛОВА
НАРОДЕН ПРЕДСТАВИТЕЛ ОТ
ПГ на Синята коалиция

Г-Н ИВАН ИВАНОВ

НАРОДЕН ПРЕДСТАВИТЕЛ ОТ
ПГ на Синята коалиция

На Ваш № 954-06-122/15.10.2009г.

ОТНОСНО: Издадени от Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури документи с невярно съдържание

**УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ПРЕДСЕДАТЕЛ,
УВАЖАЕМА ГОСПОЖО МИХАЙЛОВА,
УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ИВАНОВ,**

В отговор на Вашите въпроси относно издадени от Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури (ИАРА) документи с невярно съдържание, Ви уведомявам за следното:

Съгласно изискванията на чл. 18д, ал.2 от Закона за рибарството и аквакултурите /ЗРА/ лицето Стоян Дончев е подал в ТЗ на ИАРА – гр. Добрич заявление по образец за издаване на Удостоверение за придобито право за усвояване на ресурс от риба и други водни организми. Към заявлението е приложен документ за платена такса, лицето притежава безсрочно Разрешително за стопански риболов № 08102215/17.04.2007, т.е. няма основание за отказ за издаване на Удостоверение за придобито право за усвояване на ресурс от риба и други водни организми, поради което е издадено Удостоверение за право за извършване на стопански риболов в Черно море и река Дунав № 08102215-001/22.04.2009 г.

Удостоверението е издадено на името на Стоян Ангелов Дончев и в него е вписан риболовен кораб със следните параметри:

Външна маркировка на кораба – БЧ 5040; дължина – 10.26 м; ширина - 2.64 м.; дълбочина -1.57 м.; газене - 0.64 м.; двигател № 542107, марка Болгар Турбо, мощност 13,24 квт, бруто тонаж - 7,43 ; човековместимост – 1; екипаж – 0.

В безсрочно Разрешително за стопански риболов № 08102215/17.04.2007 г., издадено на името на Стоян Ангелов Дончев, са вписани следните параметри:

Външна маркировка на кораба- BGR001325040; дължина 10,26 м.; ширина - 2.64м.; дълбочина -1.57м.; газене - 0.64 м.; двигател № 542107, марка Болгар Турбо, мощност 82 кв т.; бруто тонаж 9.00, човековместимос – ; екипаж – 1

Вписаните параметри на кораба в Удостоверение за право за извършване на стопански риболов в Черно море и река Дунав № 08102215-001/22.04.2009 г. се различават от вписаните в Разрешително за стопански риболов № 08102215/17.04.2007 г., поради следните обстоятелства:

През 2009 г. Изпълнителната агенция по рибарство и аквакултури (ИАРА) издава документи за стопански риболов, като вписва данните, посочени в Извлеченията, издадени от Дирекция „Морска администрация“. При тези обстоятелства е издадено и Удостоверение № 081002215-001/22.04.2009 г. Причината за прилагането на този акт се дължи на следното:

През 2007 г. ИАРА констатира редица различия между данните в позвоелителните за плаване, издадени от Дирекция „Морска администрация“ - Варна и подадените от Изпълнителна агенция „Морска администрация“ - София, залягнали като първоначална информация в Регистъра на риболовните кораби, воден в ИАРА.

Агенцията уведомява писмено Европейската комисия за откритите несъответствия и за предприетите от наша страна действия, а именно: установяване на техническите характеристики на корабите, в т. ч. и риболовен капацитет (киловати и бруто-тонаж, изчислен съгласно изискванията на Европейското законодателство) **към 01.01.2007 г.**

С писмо с вх. номер 1402-1-(2)/14.03.2009 г. Европейската комисия подкрепи привеждането на данните от Регистъра на риболовните кораби с тези от Извлеченията, издадени от Изпълнителната агенция „Морска администрация“.

Въз основа на проведената с Европейската комисия кореспонденция и издадените от Дирекция „Морска администрация“ извлечения ИАРА коригира данните за риболовните кораби във водения от нея Регистър на риболовните кораби. При извършване на корекциите отново се констатираха значителен брой разлики между данните в позвоелителните за плаване и извлеченията, издадени от Дирекция „Морска администрация“-Варна, за което с писмо изх. № 1200-53/02.04.2009 г. е поискано изясняване на различията.

В отговор на искането е получено писмо с рег. индекс № 1222/24.04.2009 г. на Дирекция „Морска администрация“, от което е видно, че лодка БЧ 5040 до 09.03.2007 г. е с мощност 13,24 квт., т.е. към датата на присъединяване на Република България към ЕС по данни на Дирекция „Морска администрация“-Варна лодката е била с мощност 13,24 квт. От друга страна приложеното към подаденото от г-н Дончев на 20.03.2007 заявление за издаване на безсрочно Разрешително за стопански риболов позвоелително за плаване № 13-0241-06 от 23.08.2006 г., което е издадено от Дирекция „Морска администрация“-Варна, е видно, че към 23.08.2006 г. лодката е била с мощност 18 квт., т.е. ИАРА може само да предполага, че към 01.01.2007 г. действителната мощност на двигателя е била 18 квт., а не 13,24 квт.

В резултат на проведената между двете администрации кореспонденция, данните на БЧ 5040 в Регистъра на риболовните кораби са променени на база Извлечение, издадено на 24.07.2008 г. от Дирекция „Морска администрация“-Варна, от корабния регистър на малки кораби, воден към Дирекция „Морска администрация“-Варна до 01.01.2007 г., както следва: дължина-10,26 м., широчина-2,64 м., височина на борда-1,57 м., БТ=7,43, материал на корпуса - стъклопласт, година на постройка – 1989 г., мощност **13,24 квт.**

Съгласно изискванията на европейското законодателство и по-специално Регламент (ЕО) № 2371/2002 на Съвета от 20 декември 2002 година относно опазването и устойчивата експлоатация на рибните ресурси в рамките на общата политика в областта на рибарството и Регламент (ЕО) № 1438/2003 на Комисията от 12 август 2003 година за установяване на подробни правила за прилагане на общностната политика по отношение на флота,

определена в глава III на Регламент (ЕО) № 2371/2002 на Съвета, държавите-членки са задължени да следят риболовния капацитет (т.е. бруто-тонажа и мощността) на флота на страната да не превишава капацитета към датата на присъединяване на страната.

В чл. 18в, ал. 1 от ЗРА са предвидени хипотезите в които се извършва прекратяване на разрешително за стопански риболов. В ал. 2 на същия са предвидени хипотезите, в които се отнема разрешителното. Видно от гореизложеното е, че конкретният казус не попада в предвидените в ЗРА хипотези за прекратяване/отнемане на разрешително за стопански риболов.

Единственото решение на проблема е привеждане на лодката в състоянието, в което е била към 01.01.2007 г. или осигуряване на свободен капацитет, възлизащ на 68,76 квт. В така възникналия казус разрешителното може да бъде прекратено само по искане на лицето (аргумент – чл. 18 в, ал. 1, т. 1 от Закона за рибарството и аквакултурите).

Предвид спецификата и сложността на изложения проблем и с оглед необходимостта от техническо време за проучването му, ИАРА не е отговорила официално на жалбата на гражданина.

МИНИСТЪР:

Д-р МИРОСЛАВ НАЙДЕНОВ

По информация на медии и неправителствени организации обаче около две трети от т.нар. „заменки“, извършени от предходните две правителства, са със земеделски земи, пасища и мери извън горския фонд, включително и с такива, намиращи се на територията на Черноморските общини на Р.България и дори в 2-километровата зона на Черноморското крайбрежие. При което държавата е получила земи във вътрешността на България, чиято пазарна стойност е стотици пъти по-ниска от стойността на заменените (или може би е по-правилно да се каже „подарените“) държавни земи по Черноморието. Ако включим и заменките в горския фонд, става въпрос за милиарди левове разлика, с които е ощетена държавата! Според нас, народните представители от „Атака“, това е едно от най-големите престъпления срещу България, нашия народ и нашата природа, извършено от последните две правителства!

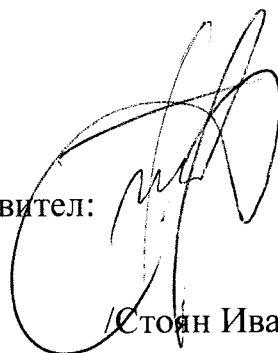
Ще припомня Ваше изявление пред медиите, г-н министър Найденов: "Може да се окаже, че заменките на гори бледнеят като мащаби пред това, което се е случило при заменените земеделски земи".

Поради което моля да ми отговорите на следния въпрос:

Колко земеделски земи държавна собственост на територията на Черноморските общини са били заменени с частни по време на последните две правителства, колко от тях са променили предназначението си с цел строителство и какви мерки предприема министерството за проверка на законността на тези сделки?

И в тази връзка: има ли в момента започнати процедури по промяната на предназначението на такива земеделските земи и ако да – за колко и кои конкретно?

Народен представител:

/Стоян Иванов/

София, 14.10.09 г.

954-06-113
14 10 9

ЧРЕЗ ПРЕДСЕДАТЕЛЯ
НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

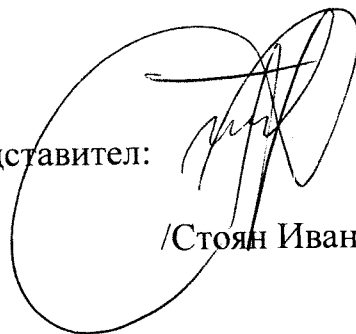
14 50
Или

ДО
МИНИСТЪРА НА
ЗЕМЕДЕЛИЕТО И ХРАНИТЕ
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
Г-Н МИРОСЛАВ НАЙДЕНОВ

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН МИНИСТЪР,

На основание чл. 83, ал. 1 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание, моля отговорът на мой въпрос № 954-06-113/14.10.09 г. относно земеделските земи, придобити от физически и юридически лица чрез замяна със земеделски земи частна държавна собственост, намиращи се на територията на Черноморските общини на Р. България отправен към Вас, да бъде в **писмен** вид.

Народен представител:

/Стоян Иванов/

София, 14.10.09 г.

МИНИСТЕРСТВО НА ЗЕМЕДЕЛИЕТО И ХРАНИТЕ

954-06-113

21 10 9

1552

Сл

ДО
Г-Н СТОЯН ИВАНОВ
НАРОДЕН ПРЕДСТАВИТЕЛ
ОТ ПГ НА ПАРТИЯ АТАКА

ЧРЕЗ
Г-ЖА ЦЕЦКА ЦАЧЕВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

/На Ваш № 954-06-113/14.10.2009 г./

Относно: Постъпил в Народното събрание въпрос от г-н Стоян Иванов – народен представител от ПГ на партия АТАКА с искане за предоставяне на информация за земеделските земи, придобити от физически и юридически лица чрез замяна със земеделски земи – частна държавна собственост, намиращи се на територията на Черноморските общини на Република България

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ИВАНОВ,

Във връзка с Ваш въпрос, постъпил в Министерство на земеделието и храните с вх. № 0201-128/14.10.2009 г. чрез писмо от г-жа Цецка Цачева – председател на Народното събрание, относно земеделските земи, придобити от физически и юридически лица чрез замяна със земеделски земи – частна държавна собственост, намиращи се на територията на Черноморските общини на Република България, Ви предоставям следната информация:

В периода от 01.01.2001 година до 01.03.2009 година (съгласно § 16, ал. 1 от ЗИД на ЗСПЗЗ, обн., ДВ, бр. 10/2009 г., започналите до влизането на този закон процедури по чл. 24г от ЗСПЗЗ се приключват по досегашния ред в срок до 01.03.2009 г.) общата площ на земеделските земи от държавния поземлен фонд, намиращи се на територията на Черноморските общини на Република България, които са придобити чрез замяна от физически и юридически лица, е в размер на 36 462,959 дка.

Разпределението по общини е следното:

Област Бургас

Община Бургас – 356,379 дка
Община Несебър – 521,494 дка
Община Поморие – 1 048,868 дка
Община Приморско – няма
Община Созопол – 687,038
Община Царево – 141,428 дка

Област Варна

Община Аврен – 1 217,182 дка
Община Аксаково – 355,933 дка

Община Бяла – 1 772,447 дка
Община Варна – 524,650 дка
Община Долни чифлик – 5 476,906 дка
Област Добрич
Община Балчик – 11 084,064 дка
Община Каварна – 11 323,629 дка
Община Шабла – 1 952,941 дка

От общия размер на заменените земеделски земи, посочени по-горе, за 2 868,255 дка е извършена процедура за промяна на предназначението на земеделските земи по реда на Закона за опазване на земеделските земи (ЗОЗЗ) и Правилника за прилагането на Закона за опазване на земеделските земи (ППЗОЗЗ).

Разпределението по общини е следното:

Област Бургас

Община Бургас – 26,034 дка
Община Несебър – 4,934 дка
Община Поморие – 58,462 дка
Община Приморско – няма
Община Созопол – няма
Община Царево – 30,335 дка

Област Варна

Община Аврен – 129,389 дка
Община Аксаково – няма
Община Бяла – 11,970 дка
Община Варна – няма
Община Долни чифлик – 1 418,000 дка

Област Добрич

Община Балчик – 1 110,845 дка
Община Каварна – 78,286 дка
Община Шабла – няма

Към настоящия момент е внесено искане за утвърждаване на площадка и промяна на предназначението на земеделски земи за 2 699,479 дка, находящи се в Община Долни чифлик, област Варна.

МИНИСТЪР: **Д-Р МИРОСЛАВ НАЙДЕНОВ**

954-00-124
15. 10. 9

12.27
V.P.

Чрез
Председателя
на Народното събрание
г-жа Цеца Цачева

До
Вицепремиера и Министър
на вътрешните работи
на Република България
г-н Цветан Цветанов

В Ъ П Р О С

от Тодор Великов, народен представител от ПГ „Ред, законност и справедливост“

На основание чл. 90, ал.1 от Конституцията на Република България и във връзка с чл. 82 ал.1 от ПОДНС внасям въпрос

ОТНОСНО: Малтретиране на граждани, заплахи с убийство и други незаконни действия, извършвани от ромска група, пребиваваща на ул. „Васил Главинов“ № 4 в София

Уважаеми господин Министър,

Към мен като народен представител се обърна г-жа Росица Николова Русева, живуща в гр. София, ул. „Васил Главинов“ № 4 (същата улица по-рано „Рила“) с молба за съдействие срещу незаконни действия на група лица от ромски произход, пребиваващи на същия адрес.

Според изложеното от г-жа Русева случаят е следният. Тя живее на посочения адрес (който е частна собственост на две възрастни жени) под наем от 2002 г, като заема помещения на първия етаж. През 2004 г. в същата сграда се настаняват група лица от ромски произход, които първоначално имат договор за наем, но впоследствие продължават да живеят там без да плащат не само наема, но и ток, вода и т. н., съставят фалшиви наемни договори и заемат много повече помещения, отколкото е договорено. Понякога броят им достига 20 и повече лица, някои от които криминално проявени, други проститутки. Те открито търгуват с крадени коли и други вещи, устройват чести пиянски веселби, сбивания и скандали. Лицата се държат арогантно със семейството на г-жа Русева, крадат от нея електроенергия (има случай за сметка от 2500 лв. при обичайна консумация стократно по-малка), заплашват я, няколко пъти е била бита от тях, заливана е с гореща вода или фекалии, подлагана е на различни други издевателства.

занимаващи се с престъпна дейност. На членовете на двете семейства, живущи на адреса, са съставени предупредителни протоколи по чл. 56 от Закона за Министерството на вътрешните работи да не отправят закани и заплахи към Росица Русева и да решават всички възникнали спорни въпроси по законен ред.

Жалби са депозирани и в Софийска районна прокуратура. По тях е направен отказ за образуване на производство за извършено престъпление от общ характер.

Извършени две проверки за ползване на електропреносната мрежа от служители на 02 РУ - СДВР съвместно с представители на "ЧЕЗ разпределение България" АД, в резултат на които не са установени неправомерни присъединявания към линията на абоната Росица Русева и нарушения в измерването на електроенергията, видно от съставените от служители на "ЧЕЗ разпределение България" АД констативни протоколи.

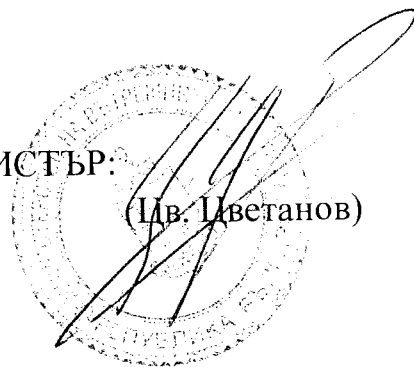
При посещение на адреса от полицейските служители са установени две ромски семейства, които са адресно регистрирани там с постоянен и настоящ адрес.

Към момента не са получавани сведения и не са установени нерегламентирани контакти на служители на Министерството на вътрешните работи и лицата, живущи на посочения адрес.

Не са констатирани нарушения и по подадената от г-жа Росица Русева в началото на тази година жалба до Комисията за борба с корупцията при 40-то Народно събрание на Република България.

МИНИСТЪР:

(Д-р. Цветанов)

Чрез
Председателя
на Народното събрание
г-жа Цеца Цачева

11 40
Klecz

До
Министъра на правосъдието
на Република България
г-жа Маргарита Попова

В Ъ П Р О С

от Яне Янев, Председател на ПГ „Ред, законност и справедливост”

На основание чл. 90, ал.1 от Конституцията на Република България и във връзка с чл. 82 ал.1 от ПОДНС внасям въпрос

ОТНОСНО: Незаконосъобразни действия, свързани с организацията и дейността на Агенцията по вписванията

Уважаема госпожо Министър,

1. Настоящият ми въпрос е свързан с постъпилите множество сигнали и жалби в политическа партия „Ред, законност и справедливост” от граждани от цялата страна, пострадали от така наречените „имотни измами”. Факт е, че този вид престъпления напоследък бележат истински бум, свързани са с големи материални вреди, както и че се реализират в повечето от случаите от добре организирани групи, в които участват и лица от специализирани държавни учреждения.

Разкриването и доказването им се оказва изключително трудно, а действията на правозащитните органи – неефективни. Причината за това са остарялото законодателство и чисто субективните недостатъци при разследването, но и наличието на условия, които улесняват извършването на тези престъпления и които са следствие от организацията на дейността на Агенцията по вписванията.

В постъпилите в ПП РЗС сигнали от граждани, служители в службите по вписванията, съдии по вписванията и нотариуси се сочат огромните проблеми, свързани с внедряването на „Интегрираната информационна система за Кадастър и Имотен регистър” (ИКАР). Системата се оказва ненадеждна и сигурна да обслужва гражданите на Република България и нейните институции и да защитава имуществените им интереси. Внедреният в 113-те служби по вписванията, след встъпване в длъжност на изпълнителния директор на Агенцията по вписванията Даниела Митева, нов програмен продукт за водене на имотен регистър :

- не съответства на действащото към момента законодателство по вписването на актовете – Закон за собствеността и Правилника за вписванията; към момента по закон водеща е персоналната система на вписване, а новата програма не генерира персонални партии;
- премахва воденето на цели книги, които службите по вписванията са задължени с нормативен акт да водят;

- пренарежда актовете по нерегламентиран начин;
- при прехвърляне на информацията от старите книги в новата програма, персоналните партии на лицата и записите за актовете, по които те са станали, са реструктурирани съобразно възможностите на новата програма, а не както изисква законът.

В резултат на тези само на пръв поглед технологични несъответствия, коректна справка, която да отговаря на фактическото поддръждане на актовете по водените до този момент книги, не може да бъде направена, от което следва и погрешно генериране на информацията в издаваните от службите по вписванията удостоверения за вещи тежести, което от своя страна улеснява извършването на имотните измами.

Поради погрешното пренасяне на данните от старите програми в новата информационна система ИКАР се стига до множество дублирани партии и тяхното незаконосъобразно обединяване. То пък се осъществява от външни фирми, на които изпълнителният директор Даниела Митева е делегирала права, за които законово основание няма. Осигурен е достъп до лични данни и до данни за имоти на частни фирми, с което се нарушава конфиденциалността им (което се случи и с Търговския регистър). Отделен въпрос е цената, която се плаща по договорите с тези фирми, плащана от бюджета.

Контрол за достоверността на въвежданите в ИКАР данни не се осъществява. Съдиите, по вписванията, които по закон имат това право, нямат достъп и права до системата.

Още в самото начало на внедряването на новата информационна система в Министерството на правосъдието започват да пристигат сигнали от ръководители на съдиите по вписванията – гр. Пловдив, гр. Бургас, гр. Варна. С тези сигнали съдиите по вписванията уведомяват министър Тачева за тотално нарушение на действащото законодателство относно режима на вписване на актове, за проблемите на системата ИКАР, както и че тя е незаконосъобразна. Отговор по сигналите няма, Министерството на правосъдието мълчи, а внедряването на ИКАР продължава в цялата страна.

Ръководителят на съдиите по вписванията Илияна Дикова отново сигнализира с доклад Министъра на правосъдието и Прокуратурата. Всички служители на Служба по вписванията – гр. София също изпращат докладна записка до Министерството за силовите методи, чрез които изпълнителния директор на Агенцията по вписванията им налага да работят със системата, която „бълва“ грешни данни. Нотариалната камара също изпраща становище до Министерството на правосъдието. Нотариусите са потресени от грешките, които ИКАР генерира в удостоверенията за тежести. Губят се вписани ипотeki, иски молби, възбрани. Ежедневно до регионалните директори на 113-те служби по вписванията в цялата страна постъпват сигнали от граждани, нотариуси и банки, които връщат издадени писмени справки изцяло с погрешни данни за проверяваните имоти.

За съжаление до изтичане на мандата на предишното правителство от Министерството на правосъдието няма адекватна реакция, освен че директорът на Агенцията спешно иска промени в Правилника по вписванията, за да бъде узаконена тази система.

С подкрепата на министър Тачева спешно е сформирана работна група, която чрез промени в Правилника за вписванията трябва да узакони фактическия състав на вписване по новата система. Към момента този проект е вече готов. Така в България се създават правни норми *intuito persone*, в спешен порядък по настояване на определени лица, за узаконяване на парични средства, вложени в един информационен продукт, който явно на всяка цена трябва да функционира.

2. В Министерството на правосъдието, при управлението на министър Тачева, са сключвани договори в нарушение на ЗОП, като договорът (допълнително споразумение на основание чл. 90, ал. 1, т. 8 от ЗОП) на стойност 1 096 245 лв. с фирма „Грама системс“ ООД за осигуряване поддръжка на информационната и комуникационна дейност във връзка с функционирането на Търговския регистър. Вместо провеждане на процедура за възлагане на обществена поръчка се заобикаля законът, като се договаря директно без да са налице законовите условия за това.

Отделен въпрос е, че в Агенцията по вписвания има цяла дирекция „Информационно обслужване и технологии“ с назначени специалисти с този предмет на дейност.

При наличие на отдел „Административно и правно обслужване“ с екип юристи, са сключени договори с външни лица и фирми, например с Адвокатско дружество „Спасов и Братанов“ за подпомагане и проверка на дейностите по създаването и внедряването на системата съобразно законите, действащи по отношение на вписванията – месечно възнаграждение 14 304 лв. по договор, и с физическо лице Ивайло Филипов като външен мениджър – за „координация на проекта Имотен регистър“ с хонорар 8 500 лв., телефон, гориво за автомобил.

Това са само част от случаите, за всички тях сме сигнализирали Главния прокурор.

Във връзка с горното, уважаема госпожо Министър, питам следното:

- Известни ли са Ви описаните факти и обстоятелства?
- Считате ли, че се касае до незаконосъобразни действия от страна на ръководството на Агенцията по вписванията?
- Какви мерки ще предприеме Министерството на правосъдието за спешното разрешаване на възникналите проблеми с новата информационна система за кадастър и имотен регистър?
- Спазени ли са изискванията на закона при сключване на описаните по-горе договори с външни фирми и лица, целесъобразни ли са те, предвид дублирането на функциите на налични структури в Агенцията по вписвания и не се ли касае до източване на средства от държавния бюджет?

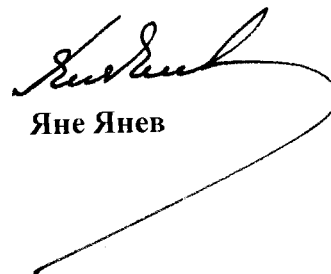
На основание чл. 83 ал. 1 изречение четвърто от ПОДНС, желая министър Попова да ми представи отговора си в писмен вид.

Приложение: Копие на сигнал до Главния прокурор с вх. № 4353 от 16.07.2009 г.

15.10.2009 г

С уважение:

Яне Янев

Прокуратура на РБ
Главен прокурор
Получено на 4353/16.04.09
Вх. №
София - 1000

До
Главния прокурор
на Република България
г-н Борис Велчев

С И Г Н А Л

от

Политическия съвет на ПП „Ред, законност и справедливост”

Относно: Незаконосъобразни действия на Изпълнителния директор на
Агенцията по вписванията – Даниела Митева и бездействие на
Министъра на правосъдието – г-жа Миглена Тачева

Уважаеми г-н Главен прокурор,

В ПП „Ред, законност и справедливост” постъпиха данни относно груби
закононарушения на Изпълнителния директор на Агенцията по
вписванията, които с оглед техния характер и общественноопасни
последиви сочат на данни за престъпления от общ характер и престъпно
бездействие на Министерството на правосъдието в тази връзка, а именно
относно:

1. „Интегрирана информационна система за Кадастър и Имотен регистър”
ИКАР

След встъпването си в длъжност като изпълнителен директор на Агенция по вписванията госпожа Даниела Митева започва „силово” внедряване в 113 – те Служби по вписванията на нов програмен продукт за водене на Имотен регистър. По силата на действащото законодателство в България такъв в момента няма, поради липсата на кадастрални карти за територията на страна като изискване на Закона за кадастъра и имотния регистър.

Партидите, които генерира новата програма не са предвидени в действащото към момента законодателство по вписване на актове – Закон за собствеността и Правилника за вписванията.

Към момента, по закон водеща е персоналната система на вписване, новата програма ИКАР не генерира персонални партии. По нея се изготвят така наречените от изпълнителния директор на Агенцията файлови партии/предварителни/, които да бъдат преобразувани в имотни по Закона за Кадастър и Имотен регистър, но при наличие на влязла в сила кадастрална карта за територията на страна и Заповед на Министъра на правосъдието по чл.94 от Закона за кадастъра и имотния регистър.

Съгласно разпоредбата на чл.74 от Закона за кадастъра и имотния регистър, до откриването на производство по създаване на имотен регистър на територията на съответния съдебния район, вписванията се извършват по досегашния ред – по персоналната система, уредена в Закона за собствеността и Правилника за вписванията. По силата на чл.113 от ЗС във вр. с чл.34, ал.2 от Правилника за вписванията по поредния номер на входящия регистър (в който се въвеждат молбите за вписване, отбелязване и заличаване) се определя редът на извършеното вписване, отбелязване или заличаване, съответно на правата, черпени от вписания акт.

До внедряването на ИКАР в службите по вписванията се използват програми, даващи възможност при нанасяне на сделката служителят да изпълни точно даденото от съдията по вписванията разпореждане, като

зададе посочената от съдията книга, в която трябва да се подреди подлежащият на вписване акт. Книгите по видове са изчерпателно изброени в Правилника за вписванията като не е оставена никаква възможност от Законодателя за отклонение от предвиденото. Книгата, в която следва да се подреди подлежащият на вписване акт, се определя от съдията по вписванията в резолюцията, с която същият разпорежда вписването.

При въвеждането на създаденият от Агенцията по вписванията нов програмен продукт „ИИСКИР“ окончателно се преустанови въвеждането на данните за и от вписаните актове в старите програми, като съдържащата се в тях информация е „мигрирана“ в новата програма. При извършването на това пренасяне, обаче, информацията за персоналните партии на лицата и записите за актовете, по които те са страни, са реструктурирани съобразно възможностите на новата програма, а не както го изисква Законът.

„ИКАР“ премахва воденето на цели книги, които службите по вписванията са задължени с нормативен акт да водят, като : книга „ЗАЛИЧАВАНИЯ“ (чл.33а, б. „е“ от ПВ), книга „ОТКАЗИ“ (чл.33, ал.1, б. „м“ от ПВ и чл.577, ал.2 от ГПК), книга „ОСОБЕНИ КАНЦЕЛАРСКИ ДЕЛА – ИСКОВИ МОЛБИ“ и други. „ИКАР“ препоръчва актовете по **нерегламентиран от законите начин**, като с това се променя поредността им в съответните книги. Например актовете, които по силата на чл.171 от ЗЗД са предвидени да се подреждат в книга „ВПИСВАНИЯ“, по новата програма биват подреждани в книга „ДОГОВОРНИ ИПОТЕКИ“. Договорите по чл.192 и чл.193 от ЗУТ (посредством които се учредяват т.нар. сервитути) биват подреждани от програмата в книга „ПРЕХВЪРЛЯНИЯ“. Подобно смесване на актове, различни по вид и по форма (нотариални актове, актове в обикновена писмена форма или с

нотариална заверка на подписите), действащото законодателство не допуска при персоналната система на вписване (чл.33 и чл.33а от ПВ).

Това преструктуриране на информацията от персоналните партии освен до обръкването вида на книгата, довежда в същото време и до дублиране на сигнатури по съществуващи вече книги. Същият резултат се получава и предвид факта, че „ИКАР“ преурежда *contra legem* и подреждането на актовете по видове в останалите в нея книги.

Изборът на книга става автоматично от програмата, а съгласно чл. 570 от ГПК вписванията, отбелязванията и заличаванията се извършват по разпореждане на съдията по вписванията. Независимо какво е разпоредил съдията, обаче, въвеждането на данните от акта и подреждането на актовете в книги става автоматично от програмата, без възможност да се изпълни разпореждането. В този смисъл десетки актове в рамките само на един ден се подреждат в книги, различни от посочените в резолюциите на съдиите по вписванията, което е в пълно противоречие на Закона.

Поради своеволното задаване на вида книга и вида на акта, коректна справка, която да отговаря на фактическото подреждане на актовете по водените до този момент книги, не може да бъде направена, от което следва и погрешно генериране на информация в издаваните от службите по вписванията удостоверения за вещни тежести, което от своя страна увеличава ръста на имотните измами и уврежда интереса на правоимащите лица.

Поради погрешното пренасяне на данните от старите програми в новата информационна система „ИКАР“ се стигна до множество дублирани партии и тяхното незаконосъобразно обединяване (защото такъв ред в закона не е предвиден) . То се осъществява от външни

фирми, на които Изпълнителния директор Даниела Митева е делегирала права, за което законово основание **НЯМА**.

Както се случи в Търговския регистър относно конфиденциалността на лични данни, сега същото се повтаря и с т.нареченият Имотен регистър. **Достъп до данни на лица и до данни на имоти имат външни за Агенцията фирми, на които Изпълнителният директор заплаща възнаграждения по сключени с тях договори, достигащи размери до около 5000 лева на ден/ фирма Кросроуд, подизпълнител на „Симинс” като разработчик на програмата и „Грамма системс” ООД, осъществяваща информационно техническа помощ по проекта/.**

Въпросните фирми оперират с тези данни и имат пълни права да правят промени, при „допуснати” грешки от книговодителите.

Контрол за достоверността на въвежданите в ИКАР данни не се осъществява по абсолютно никакъв начин. По закон този контрол е предвиден да се извършва от съдиите по вписванията, а не от Агенцията, които обаче до момента нямат достъп и права до въпросната Системата. С писмена заповед на Изпълнителния директор – Агенция по вписванията № РД-01-40/27.01.2009г. до книговодителите е забранено да обсъждат работата си и дейностите, които осъществяват по новата програма със съдиите по вписванията. За горе спомената заповед е сезиран Инспектората към Министъра на правосъдието. Становището на Инспектората констатира груби нарушения и превишаване на власт от изпълнителния директор на Агенция по вписванията, а ресорния зам. министър Илонка Райчинова и министър Тачева не предприемат никакви действия. Служителите на Софийската служба за вписванията изпращат официален сигнал до Министерството на правосъдието, че ежедневно работят извън работно време без заплащане на извънреден труд под заплахата от дисциплинарни наказания, които г-жа Даниела Митева им свежда със заповеди.

Следващо грубо закононарушение допуснато с Заповед на изпълнителния директор на АВ е **нарушаване на целостта на вписваните актове** съхранявани в архива на Службите по вписванията. Томовете, вече подвързани и надлежно преброени и приключени с подпис на съдия по вписванията (съгласно разпоредбата на чл.35, ал.3 от ПВ), са разрязвани, актовете са сканирани и отново подлепени в предишните корици ведно със страниците, на които са констатациите, подписа и печата на съдията по вписванията, положени при първоначалното подшиване на книгите в отделни томовете.

Повторна проверка за това какви актове са подредени в книгите, чиято цялост е нарушена при сканирането, не е извършвана от Агенция по вписванията. **Постоянно се констатира от граждани и нотариуси, че сканираните документи са различни от тези, подвързани в томовете.** Не винаги арабските и римски цифри са възпроизведени правилно от новата програма, което води до грешна информация в издаваните устни и писменни справки от службите по вписванията.

Още в самото начало на внедряването на новата информационна система в Министерство на правосъдието започват да пристигат сигнали от ръководители на съдиите по вписванията – гр. Пловдив, гр. Бургас, гр. Варна. С тези сигнали съдиите по вписванията уведомяват Министър Тачева за тотално нарушение на действащото законодателство относно режима на вписване на актове, за проблемите на системата „ИКАР” и затова, че тя е незаконосъобразна. Отговор по сигналите няма, Министерството на правосъдието мълчи, а внедряването на ИКАР продължава в цялата страна.

На 26.01.2009г. ИКАР е внедрена и в последната служба по вписванията - гр.София, която е с най-голям обем от сделки в цялата страна, въпреки множеството сигнали и оплаквания от служители на службите по вписвания, нотариуси и съдии по вписванията за дефектите

Системата. Незабавно Ръководителят на съдиите по вписванията Илияна Дикова, отново сигнализира с доклад Министъра на правосъдието и Прокуратурата. Всички служители на Служба по вписванията – гр.София също изпращат докладна записка до Министерството за силовите методи, чрез които Изпълнителния директор на Агенция по вписванията им налага да работят със системата, която „бълва” грешни данни. Нотариалната камара също изпраща становище до Министерството на правосъдието. Нотариусите са потресени от грешките, които ИКАР генерира в Удостоверенията за тежести. Губят се вписани ипотeki, искиви молби, възбрани. Ежедневно до регионалните директори на 113-те служби по вписванията в цялата страна постъпват сигнали от граждани, нотариуси и банки, които връщат издадени писмени справки изцяло с погрешни данни за проверяваните имоти.

За съжаление и до ден днешен действия не са предприети нито от Прокуратурата, нито от Министерството на правосъдието.

Директорът на Агенцията обаче не бездейства, а спешно иска промени в Правилника по вписванията, за да бъде узаконена тази система.

С подкрепата на Министър Тачева спешно е сформирана работна група, която чрез промени в Правилника за вписванията трябва да узакони фактическия състав на вписване по новата система. Към момента този проект е вече готов. Така в България се създават правни норми INTUITO PERSONE, в спешен порядък по настояване на определени лица за узаконяване на парични средства вложени в един информационен продукт, който явно по всяка цена трябва да функционира. Като до момента всички вписвания, отбелязвания и заличавания, извършени като техническа дейност са в противоречие с нормите на законите, които уреждат тази материя.

На фона на увеличаващи се имотни измами, дали една такава лабилна и несигурна информационна система няма да създаде нови възможности на недобросъвестни лица да се възползват от нейните слабости. Тестването ѝ в реално време, без резервен вариант, който да не дестабилизира процеса на работа, създаде изключително голямо напрежение и недоверие към институцията сред потребителите-нотариуси, банки и граждани. Напрежението нараства и в ежедневната работа на съдиите по вписванията, тъй като отговорността за издаваните писмени справки е и тяхна, а те нямат достъп до ИКАР.

Справките които се издават и на **специализираните комисии, органите на МВР, данъчни органи и Органи на прокуратурата**, са от изключителна важност относно тяхната достоверност за имотното състояние на лица, обследвани за имущества, придобити по престъпен начин.

Системата доказва, че не е надежна и сигурна да обслужва гражданите на Република България и нейните институции, което е ясно по-горе описаните факти. Но дали не е това целта ?

2. Договори с външни фирми, сключвани от изпълнителният директор на Агенция по вписванията

Правна помощ

За осъществяване на правна помощ по проекта за създаване на Имотен регистър е сключен договор след проведена обществена поръчка с Адвокатско дружество „Спасов и Братанов“. Заданието по поръчката е дружеството да осигури експерти, които да проверяват и подпомагат дейностите по създаване и внедряване на Системата, съобразно законите, действащи по отношение на вписванията.

По Устройствен правилник Агенция по вписванията има отдел „Административно и правно обслужване” с назначен екип от юристи, които осъществяват правна помощ. В противоречие на това, изпълнителният директор сключва въпросния договор, като **дублира функциите на държавните служители от администрацията**, с тези на дружеството.

Явно е, че задълженията по заданието на поръчката не са изпълнявани от дружеството, тъй като функционалностите на ИКАР са в противоречие с действащото законодателство. Още при пилотното внедряване на ИКАР в някои служби по вписванията, дружеството не констатира нито един от проблемите които възникват при самото внедряване на информационната система в цялата страна, а в последствие са констатирани от служители на Агенция по вписванията.

Въпреки множеството сигнали за незаконосъобразност на системата, изпълнителният директор на Агенция по вписванията **продължава** **ежемесечно да заплаща на адвокатското сдружение определената по договора цена от 14 304 лева за 21 работни дни.**

Техническа и информационна поддръжка

Дали под крилото на Министерството на правосъдието или на собствена инициатива Г-жа **Даниела Митева** смело продължава да харчи държавни средства и да **сключва договори, в пълно противоречие с ЗОП.**

Пример за това е сключеното от нея **допълнително споразумение** с фирма „Граμμα Системс” ООД за възлагане на допълнителна услуга към вече сключен договор от 2008г. след проведена обществена поръчка на стойност **3 147 900/три милиона сто четирдесет и седем хиляди и деветстотин/ лева** за осигуряване на системна поддръжка на

пресичане на все по-зачестяващите престъпления на така нар. „имотна мафия“. Създадените в Агенцията по вписванията условия , описани по-горе са идеална хранителна среда за нея.

ПРИЛОЖЕНИЯ: Заключение по доклад на Агенцията за държавна финансова инспекция касаеща финансова инспекция на Агенцията по вписванията, Докладна записка от служителите на РД на АВп – гр. София, Копие от писмо на Ил. Дикова – Ръководител на съдиите по вписванията при СРС до Министъра на правосъдието, Писмо до Изп. Директор на АВп от РС – Раднево, Докладна записка от Директора на дирекция „ИОТ“ до Изп. Директор на АВп, Договор за възлагане на обществена поръчка на Адвокатско съдружие „Спасов и Братанов“, Граждански договор с Ивайло Филипов, Покана за сключване на договор с „Грамма системс“ ООД без обявяване на обществена поръчка и доклад в тази връзка, Проект за постановление за изм. и доп. на Правилника за вписванията.

С уважение

За Политическия съвет на ПП „Ред, законност и справедливост“

Председател:

/Яне Янев/

За направление „Правни дейности“ на ПП „РЗС“

Д. Бозаджиев:

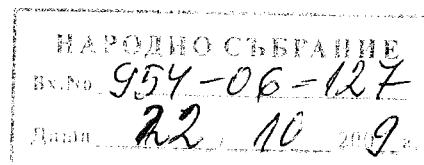
МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

1040 София, ул. "Славянска" № 1, тел.: 02/92 37 555, факс: 02/987 00 98

Изх. № 01-00-59 21.10.2009

(Моля, цитирайте при отговор)

На Ваш № 954-06-127 19.10.09

ЧРЕЗ
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ
Г-ЖА ЦЕЦКА ЦАЧЕВА

10.00
MP.

ДО
Г-Н ЯНЕ ЯНЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ПГ
„РЕД, ЗАКОННОСТ
И СПРАВЕДЛИВОСТ“
НАРОДЕН ПРЕДСТАВИТЕЛ
В 41-ВОТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Da!
22.10.09

ОТГОВОР НА ВЪПРОС ОТ АКТУАЛЕН ХАРАКТЕР ОТ МАРГАРИТА ПОПОВА – МИНИСТЪР НА ПРАВОСЪДИЕТО И ПАЗИТЕЛ НА ДЪРЖАВНИЯ ПЕЧАТ

Уважаеми господин Янев,

Проблемите, свързани с дейността на Агенцията по вписванията, които поставяте в питането си, са известни на ръководството на Министерството на правосъдието и за отстраняването им са предприети конкретни мерки.

Поради лоша оценка на работата беше освободена г-жа Даниела Митева, изпълнителен директор на Агенцията по вписванията. За проверка на използвания от Агенцията по вписванията програмен продукт „Интегрирана информационна система за кадастър и имотен регистър (ИКАР) поради

постъпилите многобройни сигнали и оплаквания беше сформирана работна група, съставена от компютърни специалисти и юристи, която даде конкретни препоръки за изменението му с отразяване на персоналната система за вписванията до създаването на имотния регистър.

Системата ИКАР, използвана от всички служби на Агенцията по вписванията, е била разработена с оглед необходимостта от въвеждане на имотен регистър, на основание чл.7, ал.1 от Закона за кадастъра и имотния регистър. Такъв имотен регистър реално не съществува, тъй като липсват приети кадастрални карти и кадастрален регистър за голяма част от териториите в страната и няма издадени заповеди на министъра на правосъдието по чл.73 от Закона за кадастъра и имотния регистър, с които се обявява въвеждането му за съответния съдебен район, поради което извършването на вписванията по модела, възприет в системата ИКАР, се явява в противоречие с нормативните актове.

За отстраняване на констатираните несъответствия чрез Висшия съдебен съвет беше отправено искане до председателите на районните съдилища за подаването на информация за резултатите от прилагането на ИКАР във всички служби по вписванията, както и за миграцията на данни от предходно действащи системи, с оглед на което да бъде направен цялостен анализ и да се направи промяна на системата.

По указания на Министерството на правосъдието изпълняващият длъжността изпълнителен директор на Агенцията по вписванията предприе ревизия на договорите от Агенцията по вписванията договори за информационно обслужване, сключени с „Грамма системс“ ООД, на договора за сканиране, индексирание и въвеждане на фирмените дела, сключен с „Консорциум Хо - Си“ и „Сиела Софт енд паблишинг“ АД, както и на договора със „Стемо“ ООД за сервизно обслужване на технически средства, по които се извършват месечни плащания с висока стойност. С цел намаление на цената на услугите и постигане на съответствие с прогнозния бюджет на Агенцията по вписванията на фирмите - изпълнители бяха организирани двустранни срещи.

По искане на министъра на правосъдието ще бъде извършен одит от Сметната палата на Агенцията по вписванията за периода януари 2008 - септември 2009 г., при който ще бъде установено има ли извършени незаконосъобразни действия по събиране или разходване на бюджетни средства.

С уважение,

МИНИСТЪР НА ПРАВОСЪДИЕТО
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ:

МАРГАРИТА ДОПОВА

2-ия Конференция
08.10.2009

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. №	954-06-102
Дата	08 / 10 / 2009

**ЧРЕЗ
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ
Г-ЖА ЦЕЦКА ЦАЧЕВА**

10.43
MP.

**ДО
МИНИСТЪРА НА
ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО
Г-Н БОЖИДАР НАНЕВ**

В Ъ П Р О С

**от д-р Ваньо Шарков
народен представител от ПГ на Синята коалиция**

На основание чл. 90, ал.1 от Конституцията на Република България във връзка с чл.82 от ПОДНС внасям в ъ п р о с:

ОТНОСНО: РАЗХОДИТЕ НА МЗ И НЗОК ЗА ЛЕКАРСТВЕНИ ПРОДУКТИ.

Уважаеми господин Министър,

Моля да ми отговорите писмено:

1. Какви са сумите, заплатени от МЗ и НЗОК, за лекарствени продукти през 2008г. и 2009г. (до 30.09.) и каква част от тях е за ДДС върху същите?
2. Има ли просрочени/текущи задължения и в какъв размер?

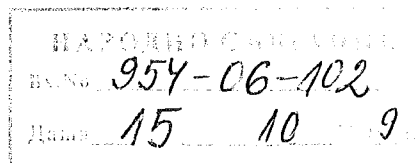
София,
08.10.2009г

д-р Ваньо Шарков

Народен представител ПГ на СК

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО

18.06
М.

София – 1000, пл. "Св. Неделя" № 5 тел: 9301103; факс: 9810627

Изх. № 02-01-101/15.10.2009г.

Da
15.10.09
[Signature]

ДО

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ
г-жа ЦЕЦКА ЦАЧЕВА

Ваш № 954-06-102/09.10.2009г.

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ЦАЧЕВА,

На основание чл. 83, ал. 3 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание Ви моля да отложите със седем дни отговора ми на писмен въпрос от народния представител д-р Ваньо Шарков относно разходите на МЗ и НЗОК за лекарствени продукти.

МИНИСТЪР
Д-Р БОЖИДАР НАНЕВ

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО

954-06-102
23 10 9

0941
Vez

София 1000, пл. "Света Неделя" № 5

тел.: 93 01 102, факс 981-26-39

Изх. №. 02-07-10/123.10.....2009 г.

ЧРЕЗ
Г-ЖА ЦЕЦКА ЦАЧЕВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ
ДО
Д-Р ВАНЬО ШАРКОВ
НАРОДЕН ПРЕДСТАВИТЕЛ
ОТ ПГ НА СИНЯТА КОАЛИЦИЯ

ОТГОВОР НА ВЪПРОС

ОТНОСНО: Разходите на Министерството на здравеопазването
и Националната здравноосигурителна каса за лекарствени продукти

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ПРЕДСЕДАТЕЛ,
УМАЖАЕМИ Д-Р ШАРКОВ,

В отговор на зададеният от Вас въпрос, бих искал да Ви информирам за следното:

I. Сумите, заплатени от МЗ и НЗОК за лекарствени продукти през 2008 г. и 2009 г. /до 30.09.2009 г./ и частта за ДДС върху същите е както следва:

1. За 2008 г.

	Изплатени суми за лекарствени продукти	ДДС върху лекарствени продукти
Министерство на здравеопазването	121 175 645 лв.	20 195 940 лв.
НЗОК	295 480 779 лв.	49 246 797 лв.

2. За 2009 г. /до 30.09.2009 г./

	Изплатени суми за лекарствени продукти	ДДС върху лекарствени продукти
Министерство за здравеопазването	97 557 725 лв.	16 259 620 лв.
НЗОК	330 000 000 лв.	55 000 000 лв.

II. Просрочени текущи задължения

Към 30.09.2009 г. Министерство на здравеопазването има просрочени текущи задължения за лекарствени продукти в размер на 4 100 000 лв.

МИНИСТЪР:
Д-Р БОЖИДАР НАНЧЕВ

Г-жа Желева
07.10.09 *[Signature]*

954-05.10
07 10 9

ЧРЕЗ ПРЕДСЕДАТЕЛЯ
НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ
Г-ЖА ЦЕЦКА ЦАЧЕВА

11 77
[Signature]

ДО
МИНИСТЪРА НА ВЪНШНИТЕ
РАБОТИ
Г-ЖА РУМЯНА ЖЕЛЕВА

ПИТАНЕ

от Мариана Даракчиева
народен представител от ПГ на Синята коалиция

На основание чл. 90, ал. 1 от Конституцията на Република България и чл. 85 и чл. 86, ал. 1 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание, внасям питане

ОТНОСНО: Реда за предоставяне на официална и достъпна информация за процедурите, таксите и сроковете, прилагани от задграничните ни мисии при работата им с български граждани и за реда за подаване на жалби за констатирани нередности.

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО МИНИСТЪР,

През последната година от управлението на тройната коалиция имаме информация за зачестяване на оплакванията от български граждани, които споделят недоволството си от обслужването в дипломатическите мисии на Република България зад граница, както по отношение на получавана помощ при наличие на проблеми на местно ниво, така и по отношение на консулско обслужване, свързано с българските документи за самоличност, в частност - своевременно и качествено съдействие при загубени документи - лични карти, задгранични паспорти, документ за управление на МПС.

Оплакванията поставят акцент основно в следните направления:

- Служителите в консулските служби не винаги издават документ при заплащане на дължимата такса
- Издаването на нови документи за самоличност/управление на МПС става много бавно и се мотивира с оправдание, че

процедурата е дълга и тромава, или че МВНР възпрепятства изпращането на им.

- Не се спазват обещанията на служителите в посолството за съдействие и предоставяне на допълнителна информация на българските граждани за решаването на проблемите им. Многократните им разговори със българските задгранични държавни длъжностни лица е не само безрезултатна, но повдига въпроса за ефективността в работата на консулските служби и защитата на правата на нашите сънародници в съответните държави.

Конкретен повод за настоящите въпроси към Вас е оплакване на Велина Ганева по време на първата ми приемна в Габрово на 28.09.2009, свързано с проблемите ѝ по издаване на документи за самоличност и работата на служители в посолството в Атина.

Във връзка с гореизложеното бих желала да поставя следните въпроси:

1. Кои са официалните и достъпни източници, предоставящи информация на българските граждани за реда, сроковете и таксите, свързани с издаване на български документи от задграничните ни мисии, в случаите когато това се налага поради загуба или кражба.
2. Има ли разлика в процедурите и таксите в зависимост от съответната държава-домакин и къде в българските мисии е изложена такава информация;
3. Какъв е редът, който българските граждани, намиращи се в чужбина, трябва да следват за подаване на сигнали за нарушения, неспазване на срокове, и др., липса или отказ от страна на служителите в мисиите за съдействие при възникнали проблеми;
4. Каква е процедурата за извършване на проверка по конкретен сигнал и в какви срокове жалбоподателят получава отговор за резултата от тази проверка.

Уверени сме, че новоизбраното правителство и в частност Вие като Министър на външните работи ще съдействате за ограничаване на нарушенията в работата на задграничните ни представителства и за подобряване на принципите и методите за подбор на кадрите, работещи в тях.

Ние бихме оказвали съдействие, като Ви информираме своевременно за постъпили при нас писмени жалби във връзка с проблеми, породени от работата на служители на МВНР зад граница. Надяваме се, че това управление ще допринесе за промяна в отношенията граждани - състав на задгранични мисии, като сънародниците ни, работещи и живеещи извън България, ще могат да получават качествено и

своевременно обслужване и съдействие при решаване на техните проблеми, в защита на техните интереси и зачитане на техните права.

Моля отговорът на моето питане да бъде в писмен вид.

София, 07. 10. 2009 г.

Народен представител :

A handwritten signature in black ink, consisting of stylized, cursive letters, likely representing the name of the People's Representative mentioned in the text.

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЪР НА ВЪНШНИТЕ РАБОТИ

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. №	954-05-10
Дата	20.10.2009 г.

Изх. № 01-00-319/16.10.2009 г.

На Ваш № 954-05-10/07.10.2009 г.

17.01
MR

ЧРЕЗ

Г-ЖА ЦЕЦКА ЦАЧЕВА

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА 41-ТО

НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ДО

НАРОДНИЯ ПРЕДСТАВИТЕЛ

Г-ЖА МАРИАНА ДАРАКЧИЕВА

21
21.10.2009 г.
[Signature]

ОТГОВОР НА ПИТАНЕ

№ 954-05-10

ОТНОСНО: Реда за предоставяне на официална и достъпна информация за процедурите, таксите и сроковете, прилагани от задграничните ни мисии при работата им с български граждани и за реда за подаване на жалби за констатирани нередности.

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ДАРАКЧИЕВА,

В отговор на Вашето питане, след получена информация от Посолството на Република България в Атина и дирекция "Консулски отношения" на Министерство на външните работи, Ви информирам за следното:

- 1. Относно официалните и достъпни източници, предоставящи информация на българските граждани за реда, сроковете и таксите, свързани с издаването на български документи от задграничните ни мисии:**

По неофициални данни на компетентните гръцки власти, общия брой на българските граждани, продължително пребиваващи в Гърция е между 150 000 – 200 000 души, като през летните месеци и тези на сезонна селскостопанска и туристическа работа, предвид и на либерализирането на трудовия пазар в Гърция за българските граждани, броят се увеличава значително. По последни официални данни на МВР на Гърция, по съответните процедури са узаконени около 52 000 души.

За резултатното и качествено обслужване на българските и чужди граждани е въведено удължено работно време на българската консулска служба, като приемът става чрез записване в предварителни списъци. Към момента гражданите се обслужват от двама дипломатически и четири технически служители, като средно броя на обслужваните граждани е около 80 – 100 души дневно.

Повечето от услугите се предоставят на същия ден, като за тези, при които е необходимо извършването на съгласувателна процедура, обслужването става след получаване на съответните отговори.

По инициатива на задграничното ни представителство, както и по изрични указания на МВнР, с гръцката страна са водени разговори, с цел уточняване на множество проблеми, свързани с прилагането на националното и европейското право, по отношение на влизането, пребиваването на българските граждани, подмяната на СУМПС, регистрирането на МПС и др.

За всички промени в законодателството по различни въпроси, касаещи гражданите, са изготвяни информации, които регулярно се включват в интернет страницата на Министерство на външните работи.

В приемната на всяко дипломатическо/консулско представителство на Република България в чужбина – в случая и в нашето посолство в Атина – е дадена цялата необходима информация, свързана с подмяната на български документи за самоличност (вкл. при изгубване или кражба) и заплащане на такси за това, в съответствие с действащите Тарифи.

На подходящо място се излагат (вкл. и в дипломатическото ни представителство в Атина):

- попълнени образци на заявления за издаване на нови БДС;
- изискваните се документи, които следва да са прилагат към заявлението;
- подробни изисквания за снимките;
- образци на видовете пълномощни, декларации и други документи, заверявани в чужбина;

- заповеди за прилагане на съответните тарифи;
- други.

В много от случаите се използват и местните средства за масово осведомяване.

Всеки български или чужд гражданин може да получи необходимата информация и по телефона – в работно време; а в извънработно време – през цялото денонощие, от операторите в посолството и дежурните в почивните и неработни дни, на които е предоставена необходимата справочна литература.

2. Относно дали има разлика в процедурите и таксите, в зависимост от съответната държава – домакин и къде в българските мисии е изложена такава информация:

За всички консулски услуги се събират такси в съответствие с Тарифа № 3 за консулските услуги в системата на МВнР, Тарифа № 4 за таксите в системата на МВР и другите ведомствени тарифи и се издават квитанции.

При извършване на заверки на документи, на лицето се предоставя оригинал от издадената квитанция за заплатената такса, като вторият екземпляр от нея остава в кочана в приход на съответното ведомство. В щемпела за извършената заверка се вписва номера на издадената квитанция за заплатената такса, без което заверката няма законова сила.

При заявленията за издаване на български документ за самоличност (БДС), на лицето се предава копие от квитанцията, т.к. оригинала от нея се прилага към съответната преписка, която се изпраща в МВР, без която не е възможно издаването на съответния документ. В заявлението за издаване на БДС, освен приложения оригинал от квитанцията, също се вписва и нейния номер.

Що се отнася до забавена процедура по издаване на БДС, следва да се поясни, че преписките се обработват незабавно – чрез дирекция „Консулски отношения“ се изпращат в МВР, с първа дипломатическа поща.

При получаването на готовите БДС молителите се уведомяват за личното получаване на документите в консулската служба.

С оглед ускоряване процедурата по издаване на БДС, в момента е в действие пилотен проект (само за посолството на България в Лондон), при който се използват услугите на куриерска фирма. Така подадените документи се изпращат, за сметка на молителя, с помощта на куриерската фирма, чрез МВнР

до МВР. По този начин се избягва продължителното чакане от страна на българските граждани, при получаване на вече готовите БДС.

Отговор относно проблеми с издаването на СУМПС трябва да се търси в разпореждане на Генерална дирекция „Пътна полиция“, която по силата на европейски нормативи е преустановила приемането на заявления за преиздаване на СУМПС на български граждани с „обичайно пребиваване“ в страна членка на ЕС. За „обичайно пребиваване“ се счита мястото, където лицето обикновено живее повече от 185 дни през последната календарна година.

3. Относно редът, който българските граждани, намиращи се в чужбина, трябва да следват за подаване на сигнали за нарушения, неспазване на срокове и др., липса или отказ от страна на служителите в мисиите за съдействие при възникнали проблеми:

Редът за подаване на сигнали за нарушения, липса или отказ за съдействие от страна на служители на представителството, в съответствие и в изпълнение на заповеди и дадени указания, се осъществява в приемната на задграничното представителство на Република България в съответната държава, където има монтирана пощенска кутия за жалби и сигнали, поставена специално за това на видно място.

Получените жалби и сигнали се анализират и се предприемат съответните действия за своевременно разрешаване на проблемите на молителя, в защита на неговия интерес и зачитане на правата му.

Съгласно Административно-процесуалния кодекс (АПК) сигналите могат да бъдат писмени или устни, да бъдат подадени лично или чрез упълномощен представител, по телефон, телеграф, телекс, факс или електронна поща.

Сигналите, които са подадени до некомпетентен орган, се препращат не по-късно от 7 дни от постъпването им на компетентните органи, освен когато има данни, че въпросът вече е отнесен и до тях. За препращането се уведомява направляният сигнала.

Съгласно Вътрешните правила за защита анонимността на лица подаващи сигнали за корупция – сигналите за корупция могат да бъдат писмени или устни, да бъдат подадени лично или чрез упълномощен представител, по „горещия телефон“ (телефон за подаване на сигнали за корупция в МВнР), чрез пощенските кутии в приемните на централното управление на Министерството на външните работи и задграничните представителства на Република България, както и на електронния адрес на Инспектората.

Подадените сигнали се регистрират в Инспектората на Министерство на външните работи и по тях се образува преписка. Служителите от Инспектората разясняват на подателя на сигнала неговите права и задължения, произтичащи от разпоредбите на АПК.

С оглед пълното изясняване на даден сигнал или жалба, гражданите са длъжни да представят исканите им документи и да дават сведения, освен ако това може да увреди техните права или законни интереси, или да накърни достойнството им.

Сигналите се подават до органите, които непосредствено ръководят и контролират органите и длъжностните лица, за чиито незаконосъобразни или нецелесъобразни действия или бездействия се съобщава. По преценка на подателя, сигналът може да се подаде и чрез органа, срещу чието действие или бездействие е насочен.

Получените сигнали своевременно се анализират и преценяват от Инспектората на Министерство на външните работи.

Преписи от сигналите могат да се изпращат и до по-горестоящи органи.

4. Относно процедурата за извършване на проверка по конкретен сигнал и сроковете, в които жалбоподателят получава отговор за резултата от тази проверка:

Процедурата за извършване на проверка по жалба или сигнал, както и сроковете за получаване на отговор, са регламентирани в Административно-процесуалния кодекс (АПК) и Вътрешните правила за защита анонимността на лица подаващи сигнали за корупция.

Решението по сигнала се взема от компетентния орган, най-късно в двумесечен срок от постъпването му. Когато особено важни причини го налагат, срокът може да бъде продължен от по-горестоящия орган, но с не повече от един месец, за което се уведомява подателя.

Решението по сигнала се взема, след като случаят се изясни и след обсъждане на обясненията и възраженията на заинтересованите лица.

Когато уважи сигнала, действащият орган взема незабавно мерки за отстраняване на допуснатото нарушение или нецелесъобразност, за което уведомява подателя и другите заинтересовани лица.

Голяма част от жалбоподателите се обръщат директно към дирекция „Консулски отношения“ на МВнР, като в повечето от случаите непосредствено

се разрешават възникналите проблеми, в срокове значително по-кратки от законоустановените.

Що се отнася до конкретният случай, свързан с оплакването на г-жа Велина Ганева, по издаване на документи за самоличност и работата на служителите в посолството в Атина, бих желала да посоча, че Правителството на Република България активно ще помага и съдейства за подобряването на работата в задграничните ни представителства и защита на правата на сънародниците ни, работещи и пребиваващи в чужбина.

В този ред на мисли, Министерство на външните работи може да поеме ангажимент да проучи въпроса и да вземе съответните законови мерки, ако бъде конкретизирано питането от страна на г-жа Ганева към дирекция "Консулски отношения" на МВнР, по отношение на факти, обстоятелства и длъжностни лица, с което да се даде отговор на жалбоподателката.

С уважение,

МИНИСТЪР:

Д-Р РУМЯНА ЖЕЛЕВА

В. Кочев
30.09.09

954-05-8
30 09 9
0859
Сщ

ЧРЕЗ ПРЕДСЕДАТЕЛЯ
НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

ДО
МИНИСТЪРА НА ИКОНОМИКАТА,
ЕНЕРГЕТИКАТА И ТУРИЗМА
Г-Н ТРАЙЧО ТРАЙКОВ

ПИТАНЕ

от Любомир Владимиров Владимиров,
народен представител от ПГ на партия АТАКА

На основание чл. 90, ал. 1 от Конституцията на Република България и чл. 85 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание, внасям питане

ОТНОСНО: Политиката на правителството за изграждане на АЕЦ „Белене”

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН МИНИСТЪР,

1. На 19.12.2008г. бе създадено смесено дружество между НЕК и RWE за изграждане на АЕЦ „Белене”. Основната задача на дружеството бе реализацията на проекта, включително финансирането му, както и по-нататъшният строеж и стопанисване на централата, в това число производството на електроенергия. Българската страна притежава 51% акционерно участие. Заработването на АЕЦ „Белене” и предвидените годишни печалби, биха довели до бързото изплащане на инвестицията и сериозен поток парични средства в държавния бюджет. Има ли намерение правителството на Република България да увеличи своите дялове в проекта и ако да, с колко процента?

2. На 24.04.2009г. руският министър на енергетиката Сергей Шматко заяви, че още през тази година, Русия може да отпусне експортен заем в размер на 3,8 млрд. евро за строителството на АЕЦ „Белене”, при икономически обосновани и стимулиращи българската страна условия. Бих желал да получа информация за намеренията на правителството на Република България относно предлагания държавен кредит от страна на Руската федерация за осъществяване проекта по строителството на АЕЦ „Белене”.

Моля на въпроса ми да бъде отговорено в **писмен вид**.

София, 30.09.2009г.

Народен представител :
/Любомир Владимиров/

съществува. То би станало факт след извършване на технологично, правно, финансово-икономическо и организационно структуриране на проекта, което и към момента не е направено в цялост. Понастоящем 100% от участието в проекта принадлежи на НЕК ЕАД, както и всички дейности по него са били финансирани единствено от българската страна.

В случай, че подготвителната част по проекта бъде изпълнена и се пристъпи към създаване на съвместно дружество между НЕК ЕАД и RWE за реализация на АЕЦ „Белене“, съгласно споразумението акционерното участие на България ще бъде в размер на 51%, а RWE ще придобие 49% от дяловете. Немският концерн е заявил плановете си да подели своя дял с друг инвестиционен партньор. Новото българско правителство също заяви намерение да намали участието си, като окончателният процент предстои да бъде уточнен след обобщаване на финансово-икономическия и правен анализ на консултанта. Позицията ни е държавата да не се ангажира със значително повече финансов ресурс от вече вложения.

Аргументите ни за това са свързани с факта, че АЕЦ „Белене“ е обект с регионално значение и размера на инвестицията в него следва да съответства на риска, който държавно дружество може да си позволи да поеме.

На следващо място защитата на държавния интерес в централата не зависи единствено и само от размера на държавното участие, а може да бъде гарантиран с различни юридически механизми, заложен в клаузите на акционерното споразумение. С това искам да подчертая, че определянето на финансовата структура на проекта ще бъде взето съгласно националните приоритети и възможността за адекватен контрол и упражняване правата на държавата при взимането на решения.

Относно втората част на Вашето питане, касаеща предлагания кредит от Руската федерация, е важно да уточним, че предходното българско правителство не е отправяло формално искане за финансиране на българският дял, но са водени обсъждания. Новото българско правителство не е предявявало такова искане.

За по-голяма яснота ще припомня, че готовността на руската страна за отпускане на кредит в размер на 3.8 млрд. евро беше заявена от президента на

Руската федерация Владимир Путин по време на официалното му посещение в България през януари 2008 г. В разговори между двете страни в различни формати става ясно, че Русия е предвидила в бюджетите си за 2008, 2009 и 2010 година тези средства за изграждане на централата и ако България реши да се възползва от тях, те могат да бъдат усвоени по два начина: или под формата на държавен кредит или чрез отпускане на средства на руски фирми, участващи в строителството на АЕЦ „Белене“, срещу акции на централата. Русия заявява очакването си българската страна да изпрати официално писмо с искане за финансиране на проекта със средства от държавния бюджет на РФ. В писмо до зам.-министърът на финансите на РФ Сергей Шаталов, предишният министър на финансите Пламен Орешарски го информира, че разглеждането на въпроса за кредита ще бъде предадено на новия финансов министър. Към момента новият кабинет не е препотвърждавал интерес към предоставянето на кредит. В условията на финансови ограничения и стриктно разчетен бюджет, българската държава трудно би могла да си позволи кредит от подобна величина. В момента приоритетно за правителството на Република България е разработването на нова финансова и инвестиционна структура на проекта за изграждане на АЕЦ „Белене“, както и привличането на нови инвеститори.

Окончателното решение за АЕЦ „Белене“ е от изключителна важност за българската икономика и публичните финанси, ето защо считам, че то трябва да бъде взето на възможно най-широка политическа и обществена основа.

С уважение,

ТРАЙЧО ТРАЙКОВ

*Министър на икономиката,
енергетиката и туризма*

